PRZEGLĄD UNIWERSYTECKI

Pismo Uniwersytetu Wrocławskiego

Nr 5 (19)

Rok III
1997

Cena 1 zł

ISSN 1425-798X

fot. Jerzy Katarzyński

Z 4 na 5 czerwca br. w nocy z Auli Leopoldyńskiej, perły architektury barokowej, zrabowano 8 olejnych obrazów z XVII i XVIII wieku. Wycięto je skalpelem z ozdobnych ram. Władze Uniwersytetu ufundowały **20.000 zł nagrody** dla osoby, której informacje przyczynią się do odzyskania skradzionych obrazów. Zgłoszenia pod numerem telefonu **402-618** (w godz. 8^{00} - 21^{00}), potem działa automatyczny zapis zgłoszeniowy. Szczegółowe informacje o obrazach znajdują się w Internecie pod adresem **http://www.adm.uni.wroc.pl**

Otwarto konto pod hasłem "Aula Leopoldyńska" w Banku Zachodnim IV O/Wrocław **Nr 11201779-26-131-1010** dla wszystkich, którym bliska jest idea renowacji okradzionej Auli. Zdjęcia skradzionych obrazów wraz z opisem na stronie 12 i 13.

NOMINACJE, HABILITACJE, DOKTORATY, WYRÓŻNIENIA, GRATULACJE

❒ **Stanowisko profesora zwyczajnego otrzymał:**
1 czerwca 1997
prof. dr hab. JACEK PETELENZ-ŁUKASIEWICZ w Instytucie Filologii Polskiej

❒ **Tytuł naukowy profesora z rąk prezydenta RP otrzymali:**
14 maja 1997
prof. dr hab. ZYGFRYD SIWIK z Katedry Kryminalistyki i Prawa Karnego Gospodarczego
24 czerwca 1997
prof. dr hab. STANISŁAW CIESIELSKI z Instytutu Historycznego
prof. dr hab. HENRYK CUGIER z Instytutu Astronomicznego
prof. dr hab. JANUSZ DROŻDŻYŃSKI z Wydziału Chemii
prof. dr hab. KRYSTYNA GALON-KUREK z Instytutu Filologii Słowiańskiej
prof. dr hab. EDWARD GNIEWEK z Instytutu Prawa Cywilnego
prof. dr hab. JERZY KRAKOWSKI z Instytutu Filozofii
prof. dr hab. TERESA KULAK z Instytutu Historycznego
prof. dr hab. MARIAN KUTZNER z Instytutu Historii Sztuki
prof. dr hab. JERZY PIETRZAK z Instytutu Historycznego
prof. dr hab. EUGENIUSZ ŻABSKI z Instytutu Socjologii

❒ **Stopień doktora habilitowanego otrzymali:**
28 kwietnia 1997
dr IRENA JOKIEL z Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie
dr habilitowana nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa na podstawie pracy
Pasja i milczenie. O życiu i twórczości Aleksandra Fredry w latach 1839 - 1876.

dr MARIA WANDA KONOPKA z Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Krakowie
dr habilitowana nauk humanistycznych w zakresie bibliologii na podstawie pracy
Adam Dominik Bartoszewicz redaktor, księgarz i wydawca lwowski (1838 - 1886).

dr GRAŻYNA PAŃKO z Instytutu Historycznego
dr habilitowana nauk humanistycznych w zakresie historii na podstawie pracy
Polska i Polacy w czeskiej opinii publicznej w okresie międzywojennym.

dr ROMUALD POMORSKI z Instytutu Zoologicznego
dr habilitowany nauk biologicznych w zakresie biologii na podstawie pracy
The first instar Larvae of Onychiuridae - a systematic study (Collembola : Onychiuridae).

dr ALICJA SZAJNOWSKA-WYSOCKA z Uniwersytetu Śląskiego
dr habilitowana nauk o Ziemi w zakresie geografii na podstawie pracy
Podstawy zorganizowania miast konurbacji górnośląskiej.
26 maja 1997
dr STEFAN MARIAN BEDNAREK z Katedry Kulturoznawstwa
dr habilitowany nauk humanistycznych w zakresie historii kultury nowożytnej na podst. pracy
Pojmowanie kultury i jej historii we współczesnych syntezach dziejów kultury polskiej.

dr ELŻBIETA CZESŁAWA GONDEK z Uniwersytetu Śląskiego
dr habilitowana nauk humanistycznych w zakresie bibliologii na podstawie pracy
Polska książka literacka na Śląsku pod panowaniem pruskim 1795 - 1863.

dr IRENA ŚWIATŁOWSKA-PRĘDOTA z Instytutu Filologii Germańskiej
dr habilitowana nauk humanistycznych w zakresie kulturoznawstwa na podstawie pracy
Polnische Literatur in der Bundesrepublik Deutschland bis 1970.

❒ **Stopień doktora otrzymali:**

14 lutego 1997

mgr AHMED RAFIK TRAD z Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Zielonej Górze
dr nauk humanistycznych w zakresie językoznawstwa niemieckiego na podstawie pracy
Tabuthemen in der interkulturellen Kommunikation am Beispiel der Landeskunde im DaF - Studium.
Promotor: prof. dr hab. Eugeniusz R. Lewicki

20 marca 1997

mgr JOLANTA MUSZER z Instytutu Nauk Geologicznych
dr nauk o Ziemi w zakresie stratygrafii na podstawie pracy
Makrofauna i stratygrafia osadów górnego dewonu i dolnego karbonu północnej części Pomorza Zachodniego.
Promotor: prof. dr hab. Jerzy Kłapciński

14 kwietnia 1997

mgr MAREK ŻUKOWSKI z Regionalnej Izby Obrachunkowej w Koszalinie
dr nauk prawnych na podstawie pracy
Kształtowanie się organów władzy na Pomorzu Zachodnim w latach 1945 - 1946. Studium historyczno-prawne.
Promotor: prof. dr hab. Edward Klein

17 kwietnia 1997

mgr HALINA KOŁODZIEJ z Polskiej Akademii Nauk
dr nauk biologicznych w zakresie antropologii na podstawie pracy
Wpływ wybranych elementów stylu życia na kondycję biologiczną mężczyzn w wieku 40 - 50 lat.
Promotor: prof. dr hab. Zygmunt Welon

18 kwietnia 1997

mgr GRZEGORZ KONDRAT, doktorant w Instytucie Fizyki Teoretycznej
dr nauk fizycznych na podstawie pracy
Niestacjonarne procesy losowe w zewnętrznie zaburzanych układach klasycznych i kwantowych.
Promotr: prof. dr hab. Piotr Garbaczewski

13 maja 1997

mgr URSZULA JANICKA-KRZYWDA z Muzeum Etnograficznego w Krakowie
dr nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa na podstawie pracy
Postać Matki Bożej w folklorze słownym Polskiego Podkarpacia.
Promotor: prof. dr hab. Jacek Kolbuszewski

15 maja 1997

mgr MAREK AWDANKIEWICZ z Instytutu Nauk Geologicznych
dr nauk o Ziemi na podstawie pracy
Petrology and geochemistry of the Carboniferous and Permian volcanic rocks of northern part of the Intrasudetic Basin, SW Poland.
Promotor: prof. dr hab. Ryszard Kryza

21 maja 1997

mgr RAFAŁ EYSYMONTT z Instytutu Historii Sztuki
dr nauk humanistycznych w zakresie nauk o sztuce na podstawie pracy
Struktura architektoniczno-przestrzenna miasta późnośredniowiecznego w aspekcie socjotopograficznym na przykładzie Legnicy.
Promotor: prof. dr hab. Marian Kutzner

mgr ŁUKASZ CYRYL KONIAREK, doktorant w Katedrze Archeologii
dr nauk humanistycznych w zakresie archeologii na podstawie pracy
Uzbrojenie wczesnośredniowieczne na Śląsku.
Promotor: prof. dr hab. Krzysztof Wachowski

23 maja 1997

mgr RENATA TAŃCZUK z Katedry Kulturoznawstwa
dr nauk humanistycznych w zakresie filozofii na podstawie pracy
Kulturowa heteronomia tożsamości osoby.
Promotor: prof. dr hab. Stanisław Pietraszko

❒ Wydział Nauk Historycznych i Pedagogicznych otrzymał 24 marca 1997 r. uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk humanistycznych w dyscyplinie nauki o sztuce.

❒ Wydział Matematyki i Informatyki otrzymał 26 maja 1997 roku uprawnienia do nadawania stopni naukowych doktora i doktora habilitowanego nauk matematycznych w zakresie matematyki i informatyki.

❒ **Nauczyciele akademiccy odchodzący na emeryturę w 1997 roku**

prof. zw. dr hab. Leszek Baraniecki z Instytutu Geograficznego
prof. zw. dr hab. Karol Fiedor z Instytutu Badań Niemcoznawczych
prof. zw. dr hab. Jan Kolasa z Instytutu Nauk Prawno-Ustrojowych
prof. zw. dr hab. Ryszard Męclewski z Instytutu Fizyki Doświadczalnej
prof. zw. dr hab. Mieczysław Pater z Instytutu Historycznego
prof. zw. dr hab. Andrzej Warchałowski z Instytutu Zoologicznego
prof. zw. dr hab. Lucjan Sobczyk z Zakładu Chemii Fizycznej
prof. zw. dr hab. Mieczysław Zlat z Instytutu Historii Sztuki
prof. zw. dr hab. Jadwiga Złotorzycka-Kalisz z Instytutu Mikrobiologii
prof. dr hab. Józef Łukaszewicz z Instytutu Matematycznego
prof. dr hab. Hanna Marcinkowska z Instytutu Matematycznego
prof. dr hab. Zbigniew Skorny z Instytutu Psychologii
dr hab. Józef Wysocki z Instytutu Fizyki Doświadczalnej
dr Jerzy Kassner z Instytutu Mikrobiologii
dr Bogusław Kokurewicz z Instytutu Zoologicznego
dr Alojzy Matuszczyk z Instytutu Pedagogiki
dr Juliusz Palczewski z Instytutu Filologii Angielskiej
dr Władysław Paryl z Instytutu Filologii Polskiej
mgr Aleksander Marciniak ze Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych
mgr Tadeusz Rybowski z Instytutu Filologii Angielskiej
mgr Janina Sidorska z Instytutu Filologii Słowiańskiej

❒ Ryszard Kaczorowski, b. prezydent Rzeczpospolitej Polskiej, doktor honoris causa Uniwersytetu Wrocławskiego, został uhonorowany Wielką Wstęgą Orderu Piano, ustanowionego przez Papieża Piusa IX w 1905 roku. To wysokie odznaczenie, przyznawane głowom państw, jest wyrazem uznania wybitnych zasług prezydenta Ryszarda Kaczorowskiego w życiu publicznym, jego wysiłków dla zachowania ciągłości państwowości Polski i kultury naszego narodu. W imieniu Papieża Jana Pawła II dekoracji dokonał J.E. ks.arcyb. Szczepan Wesoły, duchowy opiekun emigracji.

❒ Prof. Bogdan Zakrzewski, redaktor naczelny "Pamiętnika Literackiego", czasopisma Instytutu Badań Literackich PAN, 9 czerwca br. w Galerii Słowa i Obrazu otrzymał Nagrodę Październikową Wrocławia za rok 1996, ufundowaną przez artystyczne Robotnicze Stowarzyszenie Twórców Kultury za wybitny i obszerny dorobek naukowy, wychowanie wielu pokoleń wrocławskich polonistów i szczególny sentyment do Wrocławia.

❒ Książka pt. *Pitagorejczycy*, prof. Janiny Gajdy-Krynickiej z Instytutu Filozofii UWr., została nominowana do Nagrody Literackiej Nike '97 wśród dzieł m.in. Mariana Brandysa, Michała Głowińskiego, Tadeusza Różewicza i Olgi Tokarczuk. Nagroda zostanie przyznana 19 października br.

❒ Prof. Jan Sarosiek z Instytutu Botaniki UWr. uhonorowany został za dokonania w dziedzinie ochrony środowiska Nagrodą Miasta Wrocławia za 1996 rok, a Wydział Chemii UWr. i Ogród Botaniczny otrzymali Nagrody Prezydenta Wrocławia za 1996 rok, wręczone podczas uroczystej sesji Rady Miejskiej w Ratuszu - 24 czerwca br. Pierwsza z jednostek przoduje w rankingach krajowych i zagranicznych, a druga jest twórcą wystawy "Panorama natury", prezentowanej obecnie poza granicami kraju.

❒ Prof. Ewa Symonides, dziekan Wydziału Biologii Uniwersytetu Warszawskiego, przewodnicząca Państwowej Rady Ochrony Przyrody, w liście do JM Rektora napisała m.in. "W dniach od 30 kwietnia do 3 maja br odbywała się na Uniwersytecie Wrocławskim świetnie zorganizowana przez Pańskich Współpracowników - Europejska Konferencja Dziekanów Wydziałów Matematyczno-Przyrodniczych, podczas której miałam okazję zwiedzić Ogród Botaniczny i Muzeum Przyrodnicze. Jestem pod wielkim wrażeniem tych placówek, prowadzonych na europejskim poziomie i reprezentujących wysoki, godny naśladowania, standard. W obecnych czasach, zwłaszcza po ratyfikowaniu przez Polskę konwencji o Różnorodności Biologicznej, ranga ogrodów botanicznych i muzeów przyrodniczych na świecie gwałtownie wzrosła, choć w Polsce jest nadal nie w pełni doceniana. Ich funkcja daleko teraz wykracza poza zwyczajowe wystawiennictwo (ochrona ginących gatunków ex situ, edukacja przyrodnicza), a ich rola będzie z roku na rok coraz więk-

sza. Jako przewodnicząca Państwowej Rady Ochrony Przyrody z wielką satysfakcją gratuluję Panu Rektorowi tak znakomitych placówek naukowych i ze swej strony liczę na otoczenie ich szczególną pieczą.

❒ Za tygodnikiem "Wprost" Uniwersytet Wrocławski w rankingu instytucji naukowych w Polsce, opracowanym przez doc.dr. hab. med. Andrzeja Pilca z PAN w Krakowie, wg kryterium liczby cytowań danej publikacji w prasie specjalistycznej, uplasował się na 28 miejscu. W "Informatorze nauki polskiej" wymienia się ponad 2,5 tys. instytucji naukowych. Tymczasem 95 proc. wszystkich cytowań pochodzi z około stu ośrodków.

PIERWSZA LIGA	1	2	3
1. Centrum Fizyki Teoretycznej PAN, Warszawa	11	1300	118,18
2. Międzynarodowe Laboratorium Silnych Pól Magnet., Wrocław	5	432	86,40
3. Instytut Chemii Organicznej PAN, Warszawa	76	5752	75,68
4. Instytut Farmakologii PAN, Kraków	60	4165	69,42
5. Centrum Badań Molekularnych i Makromolekularnych PAN, Łódź	72	4966	68,97
6. Instytut Chemii Fizycznej PAN, Warszawa	111	7190	64,77
7. Instytut Fizyki PAN, Warszawa	168	10288	64,21
8. Instytut Problemów Jądrowych im. A. Soltana, Świerk	109	7015	64,35
9. Centrum Astronomiczne im. M. Kopernika PAN, Warszawa	41	2584	63,02
10. Instytut Biologii Doświadczalnej PAN, Warszawa	90	5623	62,48
11. Instytut Katalizy i Fizykochemii Powierzchni PAN, Kraków	41	2471	60,27
12. Zakład Amin Biogennych PAN, Łódź	10	559	55,90
13. Instytut Chemii Bioorganicznej PAN, Poznań	43	2393	55,65
14. Zakład Badania Ssaków PAN, Białowieża	8	393	49,12
15. Instytut Fizyki Jądrowej im. H. Niewodniczańskiego, Kraków	170	8010	47,12
16. Instytut Biochemii i Biofizyki, Warszawa	95	4215	44,37
17. Centrum Chemii Polimerów PAN, Zabrze	12	620	44,29
18. Instytut Niskich Temperatur PAN, Wrocław	94	3980	42,34
19. Instytut Immunologii i Terapii Doświadczalnej PAN, Wrocław	67	2461	36,73
20. Centrum Badań Wysokociśnieniowych PAN, Warszawa	24	801	33,37
21. Instytut-Centrum Medycyny Doświadcz. i Klin. PAN, Warszawa	98	2787	28,44
22. Zakład Karbochemii PAN, Gliwice	29	734	25,31
23. Zakład Genetyki Człowieka PAN, Poznań	17	315	19,85
24. Collegium Medicum UJ, Kraków	603	9991	16,57
25. Uniwersytet Warszawski	2105	33856	16,08
26. Instytut Psychiatrii i Neurologii, Warszawa	95	1498	15,76
27. Instytut Genetyki Roślin PAN, Poznań	35	553	15,36
28. Uniwersytet Wrocławski	**808**	**11849**	**14,66**
29. Instytut Fizjologii i Żywienia Zwierząt PAN, Warszawa	33	478	14,48
30. Instytut Energii Atomowej, Świerk	56	661	14,38
31. Instytut Podstaw Informatyki PAN, Warszawa	44	618	14,00
32. Instytut Hematologii, Warszawa	55	745	13,54
33. Państwowy Zakład Higieny, Warszawa	92	1138	12,36
34. Centrum Onkologii im. M.Skłodowskiej-Curie, Warszawa	162	1970	12,16
35. Instytut Nauk Geologicznych PAN, Warszawa	46	554	12,04
36. Uniwersytet Jagielloński, Kraków	1378	16152	11,72
37. Centrum Badań Kosmicznych PAN, Warszawa	52	567	10,90
38. Instytut Parazytologii PAN, Warszawa	27	258	9,55
39 Uniwersytet im. A.Mickiewicza, Poznań	1123	10645	9,48
40. Instytut Żywności i Żywienia, Warszawa	37	357	9,48

Cytowania dotyczą okresu od 1981r. do 1994r.
Pracownicy - od doktora wzwyż wg Informatora Nauki Polskiej.
1 - liczba pracowników zatrudnionych w danym instytucie (błąd dopuszczalny 1%)
2 - cytowania
3 - liczba cytowań przypadających na pracownika

KRONIKA

❒ 22 kwietnia br w sali Senatu odbyła się uroczystość wręczenia Złotego Medalu Uniwersytetu Wrocławskiego prof. Josowi Wilmotsowi, niderlandyście flamandzkiemu, dyrektorowi Instytutu Języka Niderlandzkiego w Limburskim Centrum Uniwersyteckim w Hasselt-Diepenbeek (Belgia). Profesor został uhonorowany za dwudziestoletnią współpracę, żywe kontakty z wrocławską niderlandystyką i ogromny wkład w jej rozwój w postaci wykładów, ofiarowanych podręczników i materiałów audiowizualnych oraz organizowanych dla naszych studentów kursów językowych w Belgii i staży w firmach belgijskich. Dziękując za odznaczenie prof. J. Wilmots poinformował o ufundowaniu stypendium na wakacyjny kurs języka i kultury niderlandzkiej na Uniwersytecie Limburskim, które będzie przyznawane co roku studentce lub studentowi z Katedry Filologii Niderlandzkiej im. Erazma z Rotterdamu naszej Uczelni.

❒ 24 kwietnia br. w Gdańsku odbyły się I Mistrzostwa Polski Uniwersytetów w aerobiku sportowym w zespołach trójkowych. Drużyna Uniwersytetu zajęła II miejsce.

❒ 28 kwietnia br. Uniwersytet Wrocławski zakwalifikowany został jako jedna z uczelni, na terenie której zostanie utworzone Biuro Karier w ramach projektu TEMPUS PHARE CME 02068-96. W ramach Biura Karier, tj. Biura Zawodowej Promocji Studentów i Absolwentów, nasza Uczelnia będzie współpracować z Politechniką Wrocławską.

❒ W dniach 8-10 maja br. odbyły się "Juvenalia '97", święto wrocławskich żaków, zorganizowane przez Fundację Kultury Akademickiej "Universitas" oraz samorządy studenckie wyższych uczelni Wrocławia. Otworzył je tradycyjny pochód z pl. Grunwaldzkiego na Wyspę Słodową, gdzie król i królowa "Juvenaliów" otrzymali, z rąk prezydenta miasta, klucze Wrocławia. Koncerty, konkursy i imprezy sportowe ubarwiły tegoroczne święto.

❒ W dniach 12-14 maja br. w Klubie Muzyki i Literatury odbyła się konferencja naukowa pn. *Kondycja czasopism kulturalnych i naukowych (humanistycznych) w Polsce po roku 1989*, zorganizowana przez Instytut Filologii Polskiej UWr. i "Dykcję. Pismo literacko-artystyczne". Na wstępie konferencji w EMPiK-u otwarto Wystawę Czasopism Kulturalnych i Naukowych.

❒ 13 maja br. w Akademii Sztuk Pięknych obradowało Kolegium Prorektorów Uczelni Wrocławia ds. studenckich i dydaktyki. Zebrani dyskutowali o konieczności instytucjonalnego włączenia się przedstawicieli środowisk naukowych do planu perspektywicznego "Program Wrocław 2000-plus", opracowywanego przez Biuro Rozwoju Wrocławia. Efektem obrad było wypracowanie oficjalnego stanowiska w tej sprawie, przesłanego do wiadomości przewodniczącego Kolegium Rektorów, prof. Romana Dudy (p. str. 20)

❒ 14 maja br. w Centrum Konferencyjnym Uniwersytetu Opolskiego w Kamieniu Śląskim spotkali się rektorzy uczelni akademickich Śląska, na wspólnym posiedzeniu Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola, z przewodniczącym prof. Romanem Dudą, rektorem Uniwersytetu Wrocławskiego oraz Regionalnego Porozumienia Rektorów Uczelni Akademickich (Katowic), pod przewodnictwem prof. Tadeusza Sławka, rektora Uniwersytetu Śląskiego. Inicjatorami tego spotkania byli rektorzy uczelni opolskich, prof. Stanisław Nicieja z Uniwersytetu Opolskiego i prof. Józef Suchy z Politechniki Opolskiej, uczestniczący w obu gremiach rektorskich. W spotkaniu uczestniczył ks.prof. Alfons Nossol, Wielki Kanclerz Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Opolskiego. Pierwsze spotkanie rektorów 26 uczelni było próbą integracji środowiska naukowego Śląska i odkrywania przeszłości tej ziemi. Miało na celu stworzenie wspólnego forum i silnego lobby, służącego wywieraniu nacisku na, istotne dla nauki, decyzje władz politycznych. Spotkania rektorów uczelni Śląska odbywać się będą raz w roku.

❒ 18 maja br. w Auli Leopoldyńskiej odbyła się sesja naukowa "Twórczość Karola Wojtyły", zorganizowana przez Studium Generale, pod patronatem prof. Romana Dudy, rektora Uniwersytetu Wrocławskiego. Sesji towarzyszyła wystawa "W przestrzeniach poezji Karola Wojtyły", która była integralną częścią spektaklu "Promieniowanie ojcostwa" Karola Wojtyły, wystawionego wieczorem przez Teatr Współczesny we Wrocławiu.

❒ W dniach 21-25 maja br. w Turku (Finlandia) odbyła się semestralna 48. Konferencja CRE, której tematem było *The University and the Innovation Chain*. W konferencji wzięło udział 150 rektorów, w tym 10 z Polski. W dyskusji dominowały dążenia do włączenia uniwersytetów w przemiany w świecie. Główne tematy dyskusji to: nacisk na szybki rozwój informatyki i ochronę szeroko rozumianego środowiska człowieka (biologia, psychologia, technologia), zmiana dotychczasowego kształcenia uniwersyteckiego w kierunku "training for innovation, the ability of development", rozbudowa instytucjonalna łączności ze światem zewnętrznym, ochrona własności intelektualnej.

❒ 23 maja br. w Auli ZNiO, w ramach obchodów 180. rocznicy powołania Zakładu Narodowego im. Ossolińskich (Wiedeń 1817, Lwów 1826-1945, Wrocław 1946-1997), otwarta została wystawa *"Europejskie skarby kultury w zbiorach Ossolineum"*.

❒ W dniach 23-25 maja br. w Karpaczu Instytut Filologii Polskiej zorganizował XX Międzynarodo-

wą Konferencję *Język a kultura. Opozycja homo-animal w języku i kulturze*, poświęconą badaniom konceptualizacji i wartościowaniu ludzi i zwierząt w języku i kulturze. Kierownikiem naukowym konferencji była dr hab. Anna Dąbrowska.

❒ W dniach 25 maja -1 czerwca br. we Wrocławiu odbył się 46. Międzynarodowy Kongres Eucharystyczny, światowe spotkanie chrześcijan, pod hasłem: Eucharystia i Wolność. W świątyniach odbyły się seminaria w 7 językach Kongresu. W procesji Bożego Ciała wzięli udział uczestnicy z wielu krajów świata. Rektorzy uczelni wrocławskich wystąpili w uroczystych strojach akademickich, a rektorowi UWr., prof. Romanowi Dudzie, towarzyszył b. prezydent RP na uchodźstwie Ryszard Kaczorowski z małżonką. W sobotę, 31 maja, rektorzy uczelni wrocławskich spotkali się w ratuszu z Papieżem Janem Pawłem II, w niedzielę uczestniczyli w Statio Orbis. Kilku wrocławskich rektorów wzięło udział w uroczystości kanonizacji św. Jadwigi na krakowskich Błoniach oraz w spotkaniu z papieżem w kościele św. Anny w Krakowie.

❒ W maju br. ukończony został monumentalny "Atlas Dolnego i Opolskiego Śląska" pod redakcją prof. Władysława Pawlaka. Przedsięwzięcie podjęte z inicjatywy Uniwersytetu Wrocławskiego i oddziału wrocławskiego PAN, z udziałem 100 autorów i 3 pracowników Pracowni Atlasu, trwało 13 lat. Atlas zawiera 117 tablic mapowych i 502 mapy.

❒ W dniach 1-3 maja br. w Krakowie odbyły się XIX Mistrzostwa Uniwersytetów w koszykówce kobiet. Drużyna Uniwersytetu zajęła IV miejsce.

❒ 2 czerwca br. wizytę kurtuazyjną JM Rektorowi złożył przebywający w kraju b. prezydent Rzeczpospolitej Polskiej na Uchodźstwie Ryszard Kaczorowski wraz z małżonką.

❒ Z 4 na 5 czerwca br. w nocy z Auli Leopoldyńskiej skradziono 8 olejnych obrazów z XVII i XVIII wieku. Zostały wycięte z ram skalpelem i wyniesione prawdopodobnie przez okno na I piętrze po piorunochronie. Były to portrety papieża, rektora, cesarzy, kuratorów i fundatorów uniwersytetu. Stanowiły integralną część Auli, poza nią nie mają wartości handlowej, dlatego władze uczelni wciąż mają nadzieję na odzyskanie obrazów (szerzej p. str. 11).

❒ W dniach 5-7 czerwca br. w Złotym Stoku Instytut Nauk Geologicznych i Państwowy Instytut Geologiczny w Warszawie zorganizowali międzynarodową konferencję *Metale szlachetne w NE części Masywu Czeskiego i obszarach przyległych-geneza*. Kierownikiem naukowym konferencji był dr Antoni Muszer.

❒ W dniach 5-8 czerwca br. w Karpaczu odbyło się ogólnopolskie IV Sympozjum Chemii Bionieorganicznej i Biomedycznej, poświęcone prezentacji aktualnego stanu badań w tej dziedzinie. Organizatorem sympozjum był prof. Henryk Kozłowski.

❒ 6 czerwca br. w filii Uniwersytetu Śląskiego w Cieszynie odbyło się kolejne posiedzenie Konferencji Rektorów Uniwersytetów Polskich. Zgromadzeni rektorzy uznali, że studia mogą być płatne, lecz winny być szeroko dostępne z systemem tanich kredytów indywidualnych. Omówili wybrane zagadnienia ochrony własności intelektualnej w kontekście relacji uniwersytetów ze szkołami niepaństwowymi oraz sprawę wprowadzenia systemu akredytacji. Konferencja Rektorów wystosowała list do Premiera Rządu RP, Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej, Włodzimierza Cimoszewicza, dotyczący przystąpienia Polski do programu SOKRATES z postulatami zapewnienia uczelniom polskim porównywalnych warunków startu z partnerami z państw członkowskich Unii. Konferencja wystosowała również list do Podsekretarza Stanu w MEN, mgr. Kazimierza Dery w sprawie obowiązywania Ustawy o Zamówieniach Publicznych w odniesieniu do szkół wyższych z propozycją stopniowego przechodzenia na nowy system , bez zachwiania planu robót, będących na etapie przygotowania. Rektorzy zaakceptowali propozycję prof. A. Koja zgłoszenia w imieniu KRUP projektów uchwał na założycielskim spotkaniu Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich w dniu 7 czerwca br. dotyczących budżetu szkół wyższych na rok 1998 i lata następne, oświadczenia w sprawie prac nad ustawą o szkolnictwie wyższym, o potępieniu agresji w życiu społecznym i obronie podstawowych wartości humanistycznych.

❒ 7 czerwca br. w Krakowie odbyło się plenarne zebranie założycielskie Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich, na którym zatwierdzono regulamin i podjęto uchwałę o powołaniu KRASP, dokonano wyboru przewodniczącego, którym został prof. Aleksander Koj, rektor UJ. KRASP wyraziła niepokój z powodu utrzymywania się niskich nakładów budżetowych na działalność naukową i dydaktyczną uczelni w 1997 roku, wezwała do uchwalenia nowej ustawy o szkolnictwie wyższym zgodnie z nową konstytucją, postulowała czasowe zawieszenie działania przepisów Ustawy o Zamówieniach Publicznych w odniesieniu do szkolnictwa wyższego, które nie jest przygotowane do ich stosowania.

❒ 9 czerwca br. w Auli Leopoldyńskiej odbyło się spotkanie z laureatami olimpiad szkolnych i zwycięzcami wojewódzkich konkursów przedmiotowych w roku szkolnym 1996/97, w ramach uroczystości "Olimpijczycy«97". Honorowym patronem tegorocznej uroczystości był prezydent Wrocławia, Bogdan Zdrojewski, który wraz z pełnomocnikiem wojewody, przewodniczącym Rady Miejskiej, przewodniczącym Sejmiku Samorządowego, kuratorem wrocławskim i wójtami Milicza oraz Obornik Śląskich nagrodzili laureatów ze szkół Dolnego Śląska. W uroczystości uczestniczył JM Rektor prof. R. Duda.

❒ W dniach 9-13 czerwca br. w Przesiece Wydział Chemii UWr. wraz z Polskim Towarzystwem Chemicznym zorganizowali międzynarodową konferen-

cję *Szkoła Fizykochemii Organicznej. Modelowanie molekularne*. Kierownikiem naukowym konferencji był prof. Aleksander Koll.

❒ W dniach 11-14 czerwca br. w Karpaczu odbyło się międzynarodowe seminarium *Kataliza '97*, poświęcone przeglądowi badań z dziedziny katalizy z udziałem kompleksów metali przejściowych oraz syntezie nowych związków. Kierownikiem naukowym seminarium był prof. Józef Ziółkowski.

❒ W dniach 11-14 czerwca br. w Karpaczu Instytut Mikrobiologii i Polskie Towarzystwo Parazytologiczne zorganizowało międzynarodową konferencję *Pasożyty sensu lato we współczesnych laboratoriach świata*, prezentującą współczesne trendy badań w parazytologii. Kierownikiem naukowym konferencji była prof. Elżbieta Lonc.

❒ 12 czerwca br. w Auli Leopoldyńskiej odbył się wieczór literacki z udziałem Tadeusza Różewicza, jednego z najwybitniejszych twórców współczesnej literatury polskiej, doktora honoris causa naszej Uczelni i Karla Dedeciusa, tłumacza i popularyzatora literatury polskiej w Niemczech, laureata tegorocznej nagrody literackiej im. Andreasa Gryphiusa za dzieło zbliżenia Niemiec ze wschodnimi sąsiadami oraz odznaczonego Złotym Medalem Uniwersytetu Wrocławskiego. Karl Dedecius wygłosił wywiad pt." Dwa aspekty życia i twórczości Andreasa Gryphiusa, natomiast Tadeusz Różewicz zaprezentował "List do Karla Dedeciusa". Obaj twórcy czytali swoje utwory, co spotkało się z dużym zainteresowaniem zgromadzonych w auli przedstawicieli środowiska naukowego i młodzieży akademickiej.

❒ 13 czerwca br. roboczą wizytę w naszej Uczelni złożyła delegacja Ambasady Czeskiej , na czele z ambasadorem Karelem Štindlem, który w Instytucie Filologii Słowiańskiej wygłosił wykład pt.*Kultura i polityka Czech* i spotkał się z kierownictwem Uczelni.

❒ 16 czerwca br. w Oratorium Marianum (Sali Muzycznej) wystąpił Wiesław Ochman z repertuarem pieśni romantycznych kompozytorów polskich oraz pieśni Piotra Czajkowskiego, w ramach Festiwalu Wratislavia Cantans«97. Już po raz drugi restaurowana sala została udostępniona do celów koncertowych. Oficjalne otwarcie Oratorium Marianum nastąpi 15 listopada br.

❒ 17 czerwca br. z wizytą roboczą w naszej Uczelni przebywali przedstawiciele Uniwersytetu Technicznego w Dreźnie i Uniwersytetu Technicznego w Libercu, którzy z przedstawicielami wydziałów UWr. dyskutowali program współpracy trójstronnej.

❒ W dniach 17-22 czerwca br. w Sankt Petersburgu odbyła się VI Konferencja Rektorów Uniwersytetów Bałtyckich, powołana w 1990 roku w Gdańsku. Podczas obrad wybrano przewodniczącego na następną kadencję, a spotkanie było okazją do nawiązania kontaktów i śledzenia regionalnych programów. W konferencji uczestniczył J.M. Rektor.

❒ 19 czerwca br. w Auli Leopoldyńskiej odbyło się spotkanie z czytelnikami laureata literackiej Nagrody Nobla, Czesława Miłosza, który przybył do Wrocławia na zaproszenie Wydawnictwa Dolnośląskiego. Spotkanie prowadził prof. Andrzej Zawada, polonista z UWr., autor najnowszej biografii pt. *Miłosz*, z serii "A to Polska właśnie". Miłosz stojąc ("poezja nie lubi siedzenia"), stwierdził, że w poezji najtrudniej jest wyrazić miłość i śmierć. Rozpoczął od poważnych, egzystencjalnych utworów, by zakończyć żartobliwymi, krótkimi wierszami. Stwierdził, że istnieje polska szkoła poezji, stąd dwie Nagrody Nobla i kandydat na kolejną, Adam Zagajewski. Czesław Miłosz wpisał się do Kroniki Uczelni: "Serdecznie dziękuję za gościnę i składam życzenia wspaniałej pracy naukowej i wychowawczej".

❒ W dniach 23-25 czerwca br. w Szklarskiej Porębie Instytut Biochemii i Biologii Molekularnej zorganizował międzynarodowe seminarium *Organizacja jądra i transport wewnątrzkomórkowy*. Kierownikiem naukowym konferencji był prof. Jan Szopa.

❒ 25 czerwca br. w Wyższej Szkole Oficerskiej obradowało Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola. Rektorzy ustalili organizację inauguracji roku akademickiego 1997/98 w uczelniach Wrocławia, wysłuchali informacji o sytuacji ZOZ-u dla Szkół Wyższych, przedyskutowali problem realizacji przepisów Ustawy o Zamówieniach Publicznych przez szkoły wyższe, uznali potrzebę szerszego włączenia się środowiska naukowego w prace nad "Programem Wrocław 2000-Plus".Kolegium poparło potrzebę wybudowania sali koncertowej przez Akademię Muzyczną i wysłuchało informacji o akcji pozyskiwania środków na budowę domu opieki dziennej dla emerytowanych pracowników środowiska akademickiego, zorganizowanej przez Fundację PRO HOMINE. Prof. Roman Duda zaprosił rektorów do udziału w uroczystości powitania holenderskiej Pary Królewskiej, która złoży wizytę w Uniwersytecie Wrocławskim 3 lipca br.

❒ 26 czerwca br. w sali Senatu odbyło się spotkanie JM Rektora z nauczycielami akademickimi odchodzącymi na emeryturę.

❒ 28 czerwca br. w Bagnie k/Wrocławia Ośrodek Badań Wschodnich i Stowarzyszenie "Wspólnota Polska" zorganizowali międzynarodową konferencję *Syberia w historii i kulturze narodu polskiego*. Kierownikiem naukowym konferencji był dr Antoni Kuczyński.

Prof. Jos Wilmots nagrodzony Złotym Medalem Uniwersytetu Wrocławskiego w towarzystwie J.M. Rektora prof. Romana Dudy i dr Agaty Schubert.

Rektorzy uczelni akademickich Śląska w Centrum Konferencyjnym Uniwersytetu Opolskiego w Kamieniu Śląskim.

Ryszard Kaczorowski, b. prezydent RP na Uchodźstwie wraz z małżonką w Rektoracie UWr., w towarzystwie J.M. Rektora prof. Romana Dudy i prof. Jana Miodka.

Tadeusz Różewicz, wrocławski poeta i Karl Dedecius, tłumacz literatury polskiej, podczas wieczoru literackiego w Auli Leopoldyńskiej.

Czesław Miłosz, laureat literackiej Nargody Nobla wraz z prof. Andrzejem Zawadą w czasie spotkania z czytelnikami w Auli Leopoldyńskiej.

Wiesław Ochman w Oratorium Marianum podczas występu w ramach Festiwalu Vratislavia Cantans '97.

Z OBRAD SENATU

14 maja 1997

Obradom przewodniczył JM Rektor, prof. Roman Duda, który wręczył akty mianowania na stanowisko profesora.

* * *

W części roboczej Senat przyjął wniosek dotyczący:

❒ mianowania na stanowisko profesora zwyczajnego
prof.dr. hab. Jacka Petelenza-Łukasiewicza w Instytucie Filologii Polskiej.

Senat przyjął:

❒ opinię prof.dr. hab. Wojciecha Wrzesińskiego w sprawie nadania tytułu doktora honoris causa Uniwersytetu Wrocławskiego prof. Klausowi Zernackowi;

❒ wyniki badania bilansu finansowego za rok 1996;

Na podstawie art. 48 ust. 1 pkt. 9 Ustawy z dnia 12.09.1990 r. o szkolnictwie wyższym, Senat zatwierdził zweryfikowane przez biegłych rewidentów sprawozdanie finansowe Uniwersytetu Wrocławskiego za rok 1996, wykazujące na dzień 31.12.1996:
- sumę bilansową po stronie aktywów i pasywów 115.563.936,58 zł
- zysk netto w wysokości 5.102.451,65 zł
- przyrost stanu środków pieniężnych netto w ciągu roku obrotowego na sumę 2.969.369,87 zł.

Senat uznał za celowe i pilne wydanie zarządzenia JM Rektora dotyczącego przepływu środków pieniężnych na Uniwersytecie Wrocławskim.

❒ wniosek w sprawie podziału nadwyżki za rok 1996;

Zgodnie z § 17 ust. 3 pkt. 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 1991 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej uczelni, Senat podjął uchwałę o podziale zysku netto za rok 1996 .

Zysk netto w wysokości 5.102.451,65 zł przeznacza się na zwiększenie funduszu zasadniczego uczelni, z czego 1.000.000,00 zł przypada na inwestycję Wydziału Prawa i Administracji.

❒ informację o wynikach finansowych wydziałów w roku 1996 zawartą w dokumencie "Wyniki finansowe 1996".

Senat:

❒ uchwalił plan rzeczowo-finansowy Uniwersytetu Wrocławskiego na rok 1997 na podstawie art. 48 ust. 1 pkt. 6 Ustawy z dnia 12.09.1990 r o szkolnictwie wyższym;

❒ wysłuchał prognozy finansowej wydziałów na rok 1997 zawartą w dokumencie "Algorytm 1997";

Przewodniczenie dalszej części obrad objął Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą, prof. Zdzisław Latajka.

Senat nie przyjął:

❒ wniosku w sprawie zmiany uchwały Senatu Uniwersytetu Wrocławskiego z dnia 25.10.1995 w sprawie zasad rozrachunku wewnętrznego.

Senat przyjął:

❒ wniosek w sprawie zasad finansowania studiów wieczorowych;

Senat uchwalił podział wpływów pozabudżetowych za studia wieczorowe w proporcji: 70% dla wydziałów prowadzących te studia i 30% do budżetu centralnego.

4 czerwca 1997

Obradom przewodniczył JM Rektor, prof. Roman Duda, który wręczył mianowania na stanowisko profesora.

* * *

W części roboczej Senat przyjął wniosek dotyczący:

❒ mianowania na stanowisko profesora zwyczajnego:
prof.dr. hab. Jana Łobody w Instytucie Geograficznym.
prof.dr. hab. Józefa Szczepańca w Instytucie Bibliotekoznawstwa
prof.dr. hab. Jana Szopy w Instytucie Biochemii i Biologii Molekularnej;

❒ mianowania na stanowisko profesora nadzwyczajnego na stałe:
prof.dr. hab. Jerzego Krakowskiego w Instytucie Filozofii,
prof.dr. hab. Zygfryda Siwika w Katedrze Kryminologii i Prawa Karnego Gospodarczego;

❒ mianowania na stanowisko profesora nadzwyczajnego na czas nie określony:
dr. hab. Zbigniewa Czapli w Instytucie Fizyki Doświadczalnej,
dr. hab. Macieja Dymkowskiego w Instytucie Psychologii,
dr. hab. Tadeusza Lewowskiego w Instytucie Fizyki Doświadczalnej,
dr. hab. Roberta Saciuka w Instytucie Psychologii;

❒ mianowania na stanowisku profesora nadzwyczajnego na 5 lat:
dr hab. Ewy Damek w Instytucie Matematycznym,
dr. hab. Ryszarda Szwarca w Instytucie Matematycznym;

❒ powołania przedstawiciela Uniwersytetu Wrocławskiego do Fundacji Popierania Nauki - Kasy im. Józefa Mianowskiego;

Na przedstawiciela Uniwersytetu Wrocławskiego w Radzie Naukowej Kasy im. J. Mianowskiego,

na kadencję 1997 - 2000, desygnowany został ponownie prof.dr hab. Józef Łukaszewicz.

Senat wysłuchał:

❒ informacji o prognozie przychodów i kosztów jednostek organizacyjnych Uniwersytetu Wrocławskiego.

Senat przyjął wniosek w sprawie:

❒ utworzenia Zakładu Dziennikarstwa w Instytucie Filologii Polskiej;

❒ włączenia Kolegium Nauczycielskiego Pedagogiki do struktury Wydziału Nauk Historycznych i Pedagogicznych;

❒ utworzenia Pracowni Mikroskopii Surowców Mineralnych w Zakładzie Geologii i Dokumentowania Złóż Instytutu Nauk Geologicznych;

❒ likwidacji Zakładu Historii Myśli Socjologicznej w Instytucie Socjologii;

❒ utworzenia Zakładu Socjologii Pogranicza w Instytucie Socjologii.

12 czerwca 1997

Obradom nadzwyczajnego posiedzenia Senatu, poświęconego omówieniu okoliczności kradzieży obrazów z Auli Leopoldyńskiej, przewodniczył JM Rektor, prof. Roman Duda, który na wstępie przedstawił kalendarium wydarzeń od 4 czerwca br. Przypomniał o wcześniejszych krokach podejmowanych przez władze uczelni w celu zabezpieczenia zabytków i mienia Uniwersytetu oraz ponowił propozycję zebrania ofert firm instalujących urządzenia antywłamaniowe. Senatorowie uznali, że wysoki koszt instalacji elektronicznej sygnalizacji antywłamaniowej wymusza konieczność zwrócenia się o pomoc do MEN i sponsorów o pokrycie części kosztów zabezpieczenia zabytkowych obiektów uczelni.

Prof. Józef Ziółkowski, prezes Fundacji dla Uniwersytetu Wrocławskiego, zaproponował pomoc w sfinansowaniu zabezpieczenia antywłamaniowego w Auli Leopoldyńskiej.

Senatorowie dyskutowali nad sposobami zabezpieczenia obiektów Uniwersytetu i ochrony mienia ruchomego.

Propozycja J.M. Rektora wykonania replik skradzionych obrazów znalazła poparcie u Senatorów, co pozwoli na zwrócenie się o pomoc w sfinansowaniu tego przedsięwzięcia do władz miejskich i wszystkich innych, którym bliska jest idea renowacji ograbionej Auli.

AULA LEOPOLDYŃSKA BEZ PORTRETÓW DOBRODZIEJÓW UNIWERSYTETU

Architektoniczna perła baroku, Aula Leopoldyńska, została ograbiona w nocy ze ,środy na czwartek - z 4 na 5 czerwca br. Skradzionych zostało 8 olejnych obrazów, malowanych na płótnie, o wymiarach 133 x 110 cm, umieszczonych w owalnych ramach zawieszonych nad zapleckami lóż profesorskich. Przedstawiały one władców i dostojników związanych z dziejami Uniwersytetu i tworzyły integralną część wystroju Auli, poza nią nie przedstawiają większej wartości handlowej.

Dla uczelni są one jednak bezcenne, dlatego władze Uniwersytetu wyznaczyły 20 tysięcy zł nagrody dla osoby, której informacje przyczynią się do odzyskania skradzionych obrazów, 10 tysięcy zł nagrody ufundowała również "Dolnośląska Gazeta Wyborcza".

W godz. 8.00 - 21.00 przy telefonie nr 402-618 uruchomiony został dyżur pracowników, potem działa automatyczny aparat zgłoszeniowy. Otwarte zostało także konto pod hasłem "Aula Leopoldyńska" w Banku Zachodnim IV O/Wrocław nr 11201779-26-131-1010 dla wszystkich, którym bliska jest idea renowacji okradzionej Auli. Każdy z darczyńców będzie wpisany do specjalnej Księgi, a hojniejsi zostaną uhonorowani przez władze Uniwersytetu w szczególny sposób.

Szczegółowe informacje o kradzieży wraz ze zdjęciami zrabowanych obrazów znajdują się w internecie pod adresem http://www.adm.uni.wroc.pl.

Poszukiwania skradzionych obrazów trwają, apeluje się do grabieżców o zwrot ośmiu portretów, które są znane, udokumentowane i na giełdach czy w antykwariatach nie będzie można ich sprzedać, bo zostaną natychmiast rozpoznane.

Wrocławscy artyści plastycy, aby zapełnić puste ramy, zgłosili chęć namalowania replik. Artyści wykonają kopie na tyle wiernie, na ile można odtworzyć szczegóły na podstawie fotografii i rejestracji portretów na kasecie wideo.

Oto szczegóły o skradzionych portretach:

1. Papież Urban (poł. XVIII w.)

Obraz przedstawia na tle kotary i tiary siedzącego w fotelu i błogosławiącego papieża Urbana VIII.

Pontyfikat jego związany jest z czasem osiedlenia się jezuitów we Wrocławiu.

2. Rektor Franc. Wenzl (ok. 1758 r.)

Portret Franciszka Wenzla, rektora kolegium uniwersyteckiego, zasłużonego przy budowie kompleksu uniwersyteckiego, siedzącego i wskazującego na przytrzymywany na krawędzi stołu plan południowej elewacji gmachu uniwersyteckiego. W tle za stołem, na którym leży biret, zza kotary ukazuje się wnętrze kościoła uniwersyteckiego. Napis u dołu mówi o zasługach Wenzla.

3. Cesarz Ferdynand I Habsburg (poł. XVIII w.)

Portret w zbroi i w płaszczu, z berłem w prawicy. Na poduszce leży korona, a w tle zza kotary ukazuje się frag

ment gotyckiego, lewobrzeżnego zamku, na którego miejscu zbudowano Uniwersytet.

4. Cesarz Ferdynand III Habsburg (I poł. XVIII w.)

Portret cesarza w typowym ujęciu, z atrybutami władzy, przedstawiony na tle dawnej rezydencji książąt opolskich, z blendowanym szczytem - cesarskiej mennicy.

5. Król pruski Fryderyk II Wielki (ok. 1773 r.)

Portret króla przedstawiony w zbroi, w płaszczu z gronostajami, z buławą w ręce. Na czerwonej poduszce leży korona, a w tle widoczne są obozowe namioty oraz fragment panoramy ostrzeliwanego i płonącego w wyniku wojen śląskich Wrocławia.

6. Hrabia Jan Henryk Kazimierz Carmer (ok. 1780 r.)

Portret w siwej peruce z harcapem, w czerwonej kamizeli i habicie o złoconym szamerunku na tle zielonej kotary i wyłaniającego się zza niej fragmentu gmachu uniwersyteckiego z Wieżą Matematyczną. Na stoliku obok prawej ręki Carmera leżą dzieła jego pracy.

Był to pruski kurator Uniwersytetu, późniejszy prezydent rządu we Wrocławiu, minister sprawiedliwości i wielki kanclerz.

7. Hrabia Karol Hoym (1803 r.)

Portret w ciemnoniebieskim stroju z białą kamizelą szamerowaną złotem, w habicie z guzami na tle brązowej kotary. Na stole nakrytym czerwoną tkaniną leży księga z piórem oraz złożony arkusz z napisem "Reglement vom 26 July 1800". Był to kurator Uniwersytetu, dyrektor Komory i minister na Śląsku.

8. Książę Franciszek Karol Lotaryński, (poł. XVIII w.)

Portret młodzieńczej postaci księcia, poprzez małżeństwo z Marią Teresą stworzył dynastię habsbursko-lotaryńską, odziedziczył Księstwo Cieszyńskie.

Urban VIII, papież, połowa XVIII w.

Cesarz Ferdynand I Habsburg, połowa XVIII w.

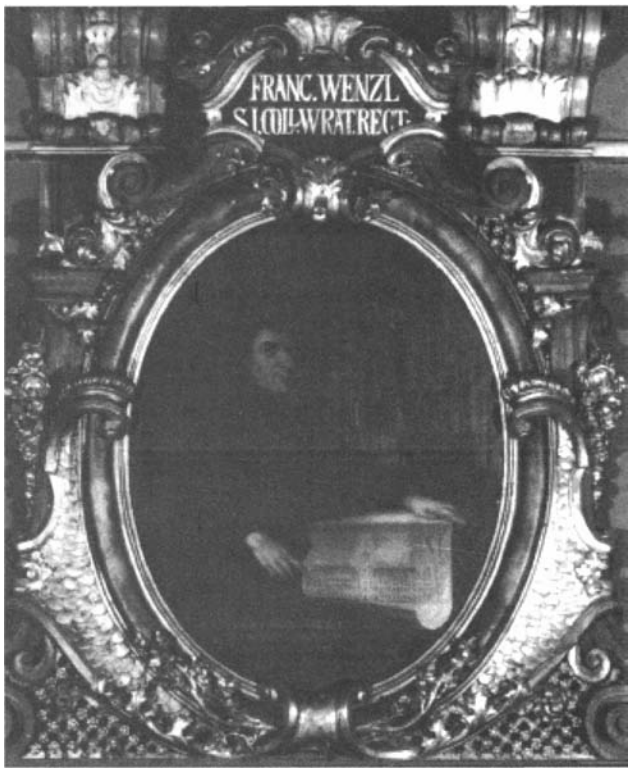

Franciszek Wenzl, rektor kolegium uniwersyteckiego, ok. 1758r.

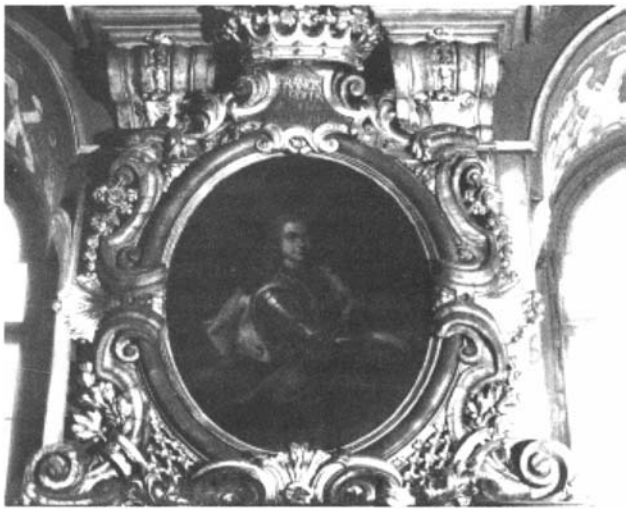

Cesarz Ferdynand III Habsburg, I połowa XVIII w.

Król pruski Fryderyk II Wielki, ok. 1773r.

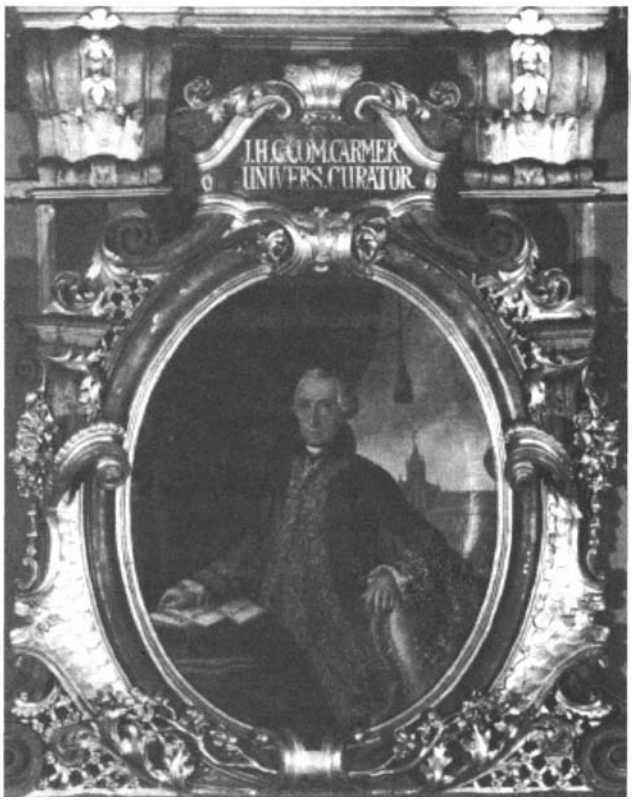

Hrabia Jan H.K. Carmer, pruski kurator Uniwersytetu Wrocławskiego, 1780r.

Hrabia Karol Koym, pruski kurator Uniwersytetu Wrocławskiego, 1803r.

Książę Franciszek Karol Lotaryński, połowa XVIII w.

WIZYTA OJCA ŚWIĘTEGO JANA PAWŁA II W POLSCE
SPOTKANIE ZE ŚRODOWISKIEM NAUKI I KULTURY W KRAKOWIE

Sesja naukowa poświęcona twórczości Karola Wojtyły.

W 77. rocznicę urodzin Ojca Świętego i z okazji wizyty w Polsce, w ramach 46. Światowego Kongresu Eucharystycznego, 18 maja br. w Auli Leopoldyńskiej odbyła się sesja naukowa "Twórczość Karola Wojtyły", zorganizowana przez Studium Generale, pod patronatem rektora Uniwersytetu Wrocławskiego, prof. Romana Dudy.

Po mszy św. , którą w intencji Ojca Świętego celebrował w kościele uniwersyteckim ks.kardynał Henryk Gulbinowicz, uczestnicy sesji zaprezentowali wyniki badań nad twórczością Karola Wojtyły. Sesję otworzył JM Rektor, prof. Roman Duda, części pierwszej przewodniczył, kierujący Studium Generale, prof. Jan Mozrzymas.

Ks.prof. Ignacy Dec, rektor Papieskiego Fakultetu Teologicznego, w wykładzie zatytułowanym "Człowiek w spojrzeniu Jana Pawła II" przeprowadził analizę wizji osoby ludzkiej w myśli filozoficznej i twórczości literackiej Papieża, a także w jego naukach.

Prof. Jan Miodek przygotował szkic "Osobliwości stylu Jana Pawła II", odczytany przez Mirosławę Lombardo, w którym podkreślił ogromną wartość stylistyczną powtórzeń Papieża, dzięki którym osiągnięte zostaje maksymalne natężenie ekspresji słowa spostrzegając, że: ... *przez rejestrowanie stylistycznych szczegółów - dojdziemy kiedyś do ich syntezy, a ta pozwoli nakreślić pełny obraz retorycznych zachowań naszego wielkiego rodaka.*

W przerwie wykładów zespół "Alti Stromenti" zaprezentował muzykę ze zbiorów Biblioteki Uniwersyteckiej we Wrocławiu.

O. Wacław Oszajca zdefiniował twórczość Karola Wojtyły w tytule wykładu "Monodram liturgiczny"... *Monodramy Papież realizuje w teatrze jednego aktora. Każdy bowiem kto choć raz uczestniczył w liturgii papieskiej mógł tego doświadczyć-* powiedział o. Oszajca.

W dalszej części sesji prelegenci nawiązali do dramatu misteryjnego Karola Wojtyły "Promieniowanie ojcostwa", starając się wydobyć głębię znaczenia trudnego w odbiorze i interpretacji "teatru wnętrza".

O. dr Jan Góra, nawiązując do dramatu, zawarł w swoim wystąpieniu pt."Najmocniejsze wiązanie świata" ważne przesłanie: ...*być ojcem, to najmocniejsze wiązanie świata; wszystko okaże się wtedy nieważne, nieistotne prócz ojca, dziecka i miłości.*

Do dramatu "Promieniowanie ojcostwa" nawiązali w drugiej części sesji, prowadzonej przez Bogusława Kierca, ks.prof. Józef Tischner, Bolesław Taborski, dr Anna Karoń-Ostrowska i Zbigniew Solski.

Ks. J. Tischner w wykładzie "Promieniowanie twórczej wzajemności" wyraził ideę twórczej wzajemności osób, polegającej na tym, że ...*człowiek może być sobą, tylko dzięki innemu.*

Zbigniew Solski omawiając ukrytą strukturę ostatniego dramatu Karola Wojtyły mającego charakter tryptyku, wskazał na trzy poetyckie bloki - "Adam", "Doświadczenie dziecka" i "Matka". Plan dzieła zawarty został w ustępie pt. "Album", który należy potraktować jako film "zamknięty w projektorze", w którym poszczególne kadry nasuwają się na siebie. Ostatnia fotografia jest przesycona promieniami słońca, co wskazuje na ojcowską miłość stwórcy do człowieka, przyrównywaną do kryształu promieniującego całą obfitością światła, jakie otrzymał.

Tekst wykładu pt. "Dramaturgia wnętrza teatralnie uzewnętrzniona" w imieniu Bolesława Taborskiego odczytali - Ewa Kamas i Jan Blecki. Autor określił "Promieniowanie ojcostwa" jako dramat słowa i gestu, ukazujący ludzką egzystencję oraz filozoficzne ujęcie człowieka i świata. Z tekstu nieobecnej dr Anny Karoń-Ostrowskiej pt. "Dramat spotkania człowieka z drugim i z Bogiem w Promieniowaniu ojcostwa Karola Wojtyły", zostały przytoczone przez Bogusława Kierca niektóre cytaty: ... *Ojcostwo i macierzyństwo w świecie osób, to znamię szczególnej doskonałości duchowej. ...Jedynie poezja nadaje się do tego, by ukazać jak w ciągu nadprzyrodzonego dojrzewania wnętrza ludzkiego pękają ciasne ramy rozumowań, gdy miejsce dyskursywnego rozmyślania stopniowo zajmuje kontemplacja.*

Sesji towarzyszyła wystawa fotogramów Jacka Lalaka, zatytułowana "W przestrzeniach poezji Karola Wojtyły".

Kulminacją obcowania z twórczością literacką Karola Wojtyły była premiera misterium zatytułowanego "Promieniowanie ojcostwa". Autorem adaptacji tekstu i reżyserem był Zbigniew W. Solski, opiekę reżyserską nad całością sprawował Zbigniew Lesień. Muzyką opatrzył Cezary Duchnowski. W spektaklu zagrali aktorzy Teatru Współczesnego: Gosława Biernat, Beata Rakowska, Bogda Sztencel, Dariusz Lemieszek, Tomasz Krajewski i Marek Lis-Orłowski. Młodzi aktorzy w surowej przestrzeni scenicznej starali się wydobyć z misterium, wykraczającego poza granice realizmu, głębię znaczenia "teatru wnętrza".

* * *

Uczestnicy sesji pod patronatem JM Rektora, prof.dr. hab. Romana Dudy, i realizatorzy wystawy oraz spektaklu przesłali do Ojca Świętego list: Jego Świątobliwość Ojciec Święty Jan Paweł II * W oczekiwaniu na przyjazd Waszej Świątobliwości na 46. Międzynarodowy Kongres Eucharystyczny we Wrocławiu najserdeczniejsze życze-

nia urodzinowe przesyłają: Uczestnicy sesji naukowej "Twórczość Karola Wojtyły" Uniwersytet Wrocławski - Studium Generale * Realizatorzy wystawy "W przestrzeniach poezji Karola Wojtyły" * Biblioteka Uniwersytecka we Wrocławiu * Wrocławskie Towarzystwo Przyjaciół Sztuk Pięknych * Realizatorzy spektaklu "Promieniowanie ojcostwa Karola Wojtyły * Teatr Współczesny im. E. Wiercińskiego* 18 maja 1997.

Sekretariat Stanu, w imieniu Ojca Świętego, odpowiedział: Magnificencjo, Szanowny Panie Rektorze * W imieniu Jego Świątobliwości Jana Pawła II dziękuję za życzenia, jakie nadesłał Pan w imieniu organizatorów sesji naukowej "Twórczość Karola Wojtyły" z okazji urodzin. Po modlitwie Regina Caeli w dniu 18 maja br. Ojciec Święty skierował do pielgrzymów obecnych na placu Św. Piotra następujące słowa: "Kierując wzrok ku Maryi, dziękuję wszystkim, którzy złożyli mi dziś życzenia z okazji urodzin i zapewnili o szczególnej pamięci w modlitwie, wyrażającej życzliwość i przywiązanie. Proszę Najświętszą Pannę , aby wyjednała od Boga dar wierności dla mnie i dla całego Kościoła. Powtarzam dziś słowa Totus Tuus ufając, że dzięki nieustannemu wstawiennictwu Matki Bożej orędzie zbawienia będzie mogło dotrzeć - przy ofiarnej współpracy wszystkich - do najdalszych krańców ziemi". Wdzięczny za pamięć Ojciec Święty poleca Bogu w modlitwie Pana Rektora, uprasza łaski potrzebne w życiu codziennym i z serca błogosławi.* Z Chrystusowym pozdrowieniem * Arcybiskup Giowanni B.Re. Substytut * 16 czerwca 1997.

* * *

W trakcie omawianej sesji naukowej dyrektor Studium Generale, prof. Jan Mozrzymas, złożył podziękowania JM Rektorowi, prof. Romanowi Dudzie, za objęcie patronatu nad sesją, oraz jej sponsorom i organizatorom.

Sponsorami sesji byli: **Bank Zachodni S.A.** - GŁÓWNY SPONSOR, Urząd Miejski Wrocławia, KAMPOL, PZL-Hydral S.A., Zespół Elektrociepłowni Wrocław S.A., ZEC Serwis Sp. z o.o., ZUEL s.c., Easy Call Poland S.A., TIM S.A.,Fega Poland S.A., Fundacja dla Uniwersytetu Wrocławskiego, Wojewódzka i Miejska Biblioteka Publiczna im. T. Mikulskiego, Sklep z kawą "Pożegnanie z Afryką", Winiarnia "Koniec Wieku", Zakład Garmażeryjny "Produs", Zespół Muzyki Dawnej "Alti Stromenti" pod kierunkiem Leszka Firka, Browary Dolnośląskie "Piast", Pracownia Cukiernicza i Sklep "Oleńka".

W organizację sesji zaangażowani byli: Janina Moskal i jej zespół (Sekretariat Rektora UWr.), Ryszard Żukowski i jego zespół (Kwestor UWr.), Ryszard Młynarski (dyr.Muzeum UWr.), Andrzej Ładomirski (dyr. Biblioteki UWr.), Ewa Głodowska (Biblioteka UWr.), Radosław Buczek, Bogna Żurawska, red. Anna Lipińska, Janusz Halicki, Jerzy Skrzypiński, Maria Lubieniecka, Jolanta Hrechorowicz, dyr. Jacek Głomb, Krzysztof Międlarzewski, Janina Krzemińska, Lila Nowosad, Sławomir Gołaszewski, Bartłomiej Madejski, Jacek Szela.

Spotkanie Papieża Jana Pawła II z przedstawicielami nauki i kultury w kolegiacie św. Anny

Ojciec Święty wziął udział w obchodach 600-lecia Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Jagiellońskiego, którego był studentem i profesorem, założonego w 1397 roku przez papieża Bonifacego IX, na prośbę Władysława Jagiełły i królowej Jadwigi. Na spotkaniu z przedstawicielami nauki i kultury Jan Paweł II otrzymał jedyny i pierwszy w historii uczelni - Złoty Medal Uniwersytetu Jagiellońskiego. Dotychczas UJ przyznawał pamiątkowe medale ze srebra i brązu.

W kolegiacie św. Anny Ojciec Święty zwrócił się do zgromadzonych rektorów i prorektorów reprezentujących uczelnie akademickie, wśród nich do rektora Uniwersytetu Wrocławskiego, prof. Romana Dudy, obecnego na spotkaniu, z przesłaniem do środowiska naukowego "... jeżeli dzisiaj, jako Papież, jestem tutaj z wami - ludźmi nauki - to po to, aby wam powiedzieć, że współczesny człowiek was potrzebuje. Potrzebuje waszej naukowej dociekliwości, waszej wnikliwości w stawianiu pytań i uczciwości w szukaniu na nie odpowiedzi. Potrzebuje też swoistej transcedencji, jaka jest właściwa uniwersytetom ...

... Niewiele jest rzeczy równie ważnych w życiu człowieka i społeczeństwa, jak posługa myślenia. "Posługa myślenia", o której mówię, to w swojej istocie nic innego jak służba prawdzie w wymiarze społecznym. Każdy intelektualista, bez względu na przekonania, jest powołany do tego, by kierując się tym wzniosłym i trudnym ideałem, spełniał funkcję sumienia krytycznego wobec tego wszystkiego, co człowieczeństwu zagraża lub go pomniejsza. Być człowiekiem nauki zobowiązuje."

...W codziennym trudzie pracownika nauki konieczna jest także szczególna wrażliwość etyczna. Nie wystarcza bowiem troska o logiczną, formalną poprawność procesu myślenia. Czynności umysłu muszą być koniecznie włączone w duchowy klimat niezbędnych cnót moralnych, jak szczerość, odwaga, pokora i uczciwość oraz autentyczna troska o człowieka. Dzięki wrażliwości moralnej zachowana zostaje bardzo istotna dla nauki więź pomiędzy prawdą a dobrem. Tych dwóch spraw nie można bowiem od siebie oddzielać! Zasady wolności badań naukowych nie wolno oddzielać od odpowiedzialności etycznej każdego uczonego. W przypadku ludzi nauki ta odpowiedzialność etyczna jest szczególnie ważna. Relatywizm etyczny oraz podstawy czysto utylitarne stanowią zagrożenie nie tylko dla nauki, ale wprost dla człowieka i dla społeczeństwa.

Innym warunkiem zdrowego rozwoju nauki, na który chciałem zwrócić uwagę, jest integralna koncepcja osoby ludzkiej. Wielki spór o człowieka u nas, w Polsce, wcale się nie zakończył wraz z upadkiem ideologii marksistowskiej. Spór o człowieka trwa w dalszym ciągu, a pod pewnym względem nawet się nasilił. Formy degradacji osoby ludzkiej oraz wartości życia ludzkiego stały się bardziej subtelne, a tym samym bardziej niebezpieczne. Potrzeba dziś wielkiej czujności w tej dziedzinie. Otwiera się tutaj szerokie pole działania właśnie dla uniwersytetów, dla ludzi nauki. Zdeformowana lub niepełna wizja człowieka sprawia, iż nauka przemienia się łatwo z dobrodziejstwa w poważne zagrożenie dla człowieka. Rozwój współczesnych badań naukowych w pełni potwierdza te obawy. Człowiek z podmiotu i celu staje się dzisiaj nierzadko przedmiotem lub wręcz "surowcem": wystarczy wspomnieć o eksperymentach inżynierii genetycznej, które budzą wielkie nadzieje, ale równocześnie także i niemałe obawy o przyszłość rodzaju ludzkiego. Zaiste, prorocze były sło-

wa Soboru Watykańskiego II, do których często odwołuję się w spotkaniach ze światem nauki: "Epoka nasza bardziej niż czasy ubiegłe potrzebuje takiej mądrości, która by wszystkie rzeczy nowe, jakie człowiek odkrywa, czyniła bardziej ludzkimi. Przyszłym losom świata grozi bowiem niebezpieczeństwo, jeśli ludzie nie staną się mądrzejsi" (Gaudium et spes, 15). Oto wielkie wyzwanie, jakie w sferze badawczej i dydaktycznej staje dzisiaj przed szkołami wyższymi: formowanie ludzi nie tylko kompetentnych w swojej specjalizacji, czasem wąskiej, bogatych w encyklopedyczną wiedzę, ale nade wszystko w autentyczną mądrość. Tylko tak uformowani będą oni mogli wziąć na swe barki odpowiedzialność za przyszłość Polski, Europy i świata.

Wiem, iż nauka polska boryka się obecnie z wieloma trudnymi problemami, podobnie jak i całe polskie społeczeństwo. Mówiłem o tym szerzej w czasie watykańskiego spotkania z rektorami polskich wyższych uczelni. Nie brakuje jednak świateł nadziei. Polscy uczeni, nieraz w bardzo trudnych warunkach, z wielkim poświęceniem prowadzą prace badawcze i dydaktyczne. Osiągają zaś nierzadko pozycje liczące się w nauce światowej. Dzisiaj pragnę wyrazić moje szczere uznanie dla wszystkich pracowników nauki polskiej za ich codzienny trud i pogratulować im odnoszonych sukcesów.

Bardzo dziękuję za to dzisiejsze spotkanie. Bardzo tego spotkania pragnąłem, aby raz jeszcze zaświadczyć, iż Kościołowi sprawy nauki nie są obojętne. Chciałbym, abyście państwo zawsze byli pewni tego, iż Kościół jest z wami i - zgodnie ze swym posłannictwem - pragnie wam służyć. Zaś obecnych tutaj proszę o przekazanie moich serdecznych pozdrowień senatom, profesorom, wykładowcom, pracownikom administracyjnym i technicznym oraz młodzieży studenckiej waszych rodzimych uczelni".

NOWI PROFESOROWIE

PROF.DR HAB. ZYGFRYD SIWIK
KATEDRA KRYMINALISTYKI I PRAWA KARNEGO GOSPODARCZEGO

Urodził się 18 grudnia 1942 roku w Klein Daberkow (Niemcy). W latach 1960 - 1965 studiował prawo na Uniwersytecie Wrocławskim.

Stopień doktora nauk prawnych otrzymał w 1972 roku na podstawie rozprawy pt. *Ochrona alimentacji w polskim prawie karnym*. Opublikowana w 1974 roku nowa wersja tej pracy pt. *Przestępstwo niealimentacji ze stanowiska polityki kryminalnej* otrzymała nagrodę III stopnia Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki.

Stopień doktora habilitowanego uzyskał w 1986 roku na podstawie rozprawy pt. *System środków penalnych w prawie karnym skarbowym*. Praca ta otrzymała nagrodę III stopnia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego.
Na stanowisko docenta został powołany w 1987 roku, na stanowisko profesora nadzwyczajnego w 1991 roku.

Zainteresowania Profesora obejmują swym zakresem pięć dziedzin nauk penalnych: kryminologię, prawo karne materialne, prawo wykroczeń, prawo karne skarbowe oraz prawo karne gospodarcze.

Jego dorobek naukowy obejmuje łącznie 158 prac. W szczególności wyraża się on w 24 książkach, w tym 7 pozycjach we współautorstwie, 2 książkach złożonych do druku oraz 132 innych pozycjach bibliograficznych. Za osiągnięcia w pracy badawczej otrzymał Profesor kilkakrotnie nagrody rektorskie.

Był członkiem komisji wydziałowych (wydawniczej, dydaktycznej, rozwoju wydziału). Obecnie jest członkiem wydziałowej komisji do spraw rozwoju.

W latach 1974 - 1978 był członkiem redakcji "Biuletynu Uniwersyteckiego". W latach 1979 - 1981 był członkiem sądu dyscyplinarnego dla studentów, a w latach 1988 - 1990 rzecznikiem dyscyplinarnym do spraw nauczycieli akademickich. W latach 1982 - 1984 został powołany na stanowisko zastępcy dyrektora Instytutu Prawa Karnego i Kryminologii. Od 1984 roku kieruje Zakładem Kryminologii (obecnie Katedra Kryminalistyki i Prawa Karnego Gospodarczego).

W latach 1989 - 1992 był członkiem Rady Legislacyjnej (Zespołu Prawa Karnego) VI kadencji przy Prezesie Rady Ministrów. W latach 1989 - 1991 był członkiem Zespołu do spraw Ujednolicenia Rozwiązań Prawa Karnego i Prawa o Wykroczeniach przy Ministrze Sprawiedliwości. Od 1989 roku aż do chwili obecnej jest przewodniczącym Zespołu Reformy Prawa Karnego Skarbowego przy Ministrze Sprawiedliwości oraz członkiem Prezydium Komisji do spraw Reformy Prawa Karnego. W latach 1994 - 1996 był przedstawicielem Wydziału Prawa i Administracji do Komitetu Nauk Prawnych PAN (Wydział I Nauk Społecznych).

PROF.DR HAB.
STANISŁAW CIESIELSKI
INSTYTUT HISTORYCZNY

Urodził się 25 kwietnia 1954 roku w Poznaniu. Studiował historię na Uniwersytecie Wrocławskim w latach 1974 - 1978.

Rozprawę doktorską nt. *Tradycja w myśli politycznej polskiego ruchu socjalistycznego w latach 1939-1944* obronił w 1982 roku. Praca uzyskała nagrodę I stopnia na ogólnopolskim konkursie na prace z zakresu historii najnowszej.

Stopień doktora habilitowanego uzyskał w 1990 roku na podstawie rozprawy zatytułowanej *Myśl polityczna polskich komunistów w latach 1939 - 1944*.
Na stanowisko profesora nadzwyczajnego został mianowany w 1994 roku. Zainteresowania naukowe Profesora koncentrują się wokół trzech zasadniczych problemów: historia polskiej myśli politycznej, ze szczególnym uwzględnieniem myśli socjologicznej, komunistycznej i syndykalistycznej, tak na przełomie XIX i XX wieku., jak i w okresie 1939 - 1948; historia Uniwersytetu Wrocławskiego, przede wszystkim jego zbiorowości studenckiej; przymusowe przesiedlania polskiej ludności cywilnej w głąb Związku Radzieckiego i jej losy.

Dotychczasowy dorobek znajduje wyraz w opublikowanych 6 monografiach, 6 wydawnictwach źródłowych, 46 artykułach i 31 innych pozycjach.
Jest współorganizatorem nowej serii wydawniczej Uni-

wersytetu Wrocławskiego, poświęconej problemom wschodnim, której tom pierwszy jest w druku. Zorganizował Podyplomowe Studium Historii w Uniwersytecie Wrocławskim i kierował nim w latach 1993 - 1995. Od 1 września 1996 r. objął funkcję wicedyrektora do spraw naukowych Instytutu Historycznego UWr. Jest członkiem komitetu redakcyjnego kwartalnika IH Polskiej Akademii Nauk "Dzieje Najnowsze"

PROF.DR HAB. HENRYK CUGIER
INSTYTUT ASTRONOMICZNY

Urodził się 5 lipca 1951 roku w Świdnicy. Studiował astronomię w latach 1969 - 1974 na Uniwersytecie Wrocławskim.

Stopień doktora nauk fizycznych otrzymał w 1980 roku na podstawie rozprawy pt. *Badanie układu zaćmieniowego Beta Persei na podstawie widma ultrafioletowego w obszarze 2800.*

Stopień doktora habilitowanego uzyskał w 1990 r. na podstawie rozprawy zatytułowanej *Badanie zawartości węgla w gwiazdach wczesnych typów widmowych.*
Na stanowisko profesora nadzwyczajnego został mianowany w 1992 r.

Zainteresowania naukowe Profesora koncentrują się wokół następujących zagadnień: badanie układów podwójnych, badanie składu chemicznego gwiazd, badanie gwiazd pulsujących.

Dorobek naukowy Profesora składa się z 29 prac opublikowanych w czasopismach o zasięgu międzynarodowym oraz w tomach prac z konferencji międzynarodowych. W roku 1996 zorganizował jedyne w Polsce Studium Doktorantów Astronomii i obecnie jest jego kierownikiem.

Jest członkiem Międzynarodowej Unii Astronomicznej, Europejskiego Towarzystwa Astronomicznego i Komitetu Astronomii Polskiej Akademii Nauk.
Za osiągnięcia naukowe otrzymał wiele nagród, w tym Nagrodę Ministra w 1980 r. za pracę doktorską i w 1990 r. za pracę habilitacyjną, Nagrodę Młodych Polskiego Towarzystwa Astronomicznego w 1980 r. oraz sześć Nagród Rektora Uniwersytetu Wrocławskiego.
Od 1 września 1993 roku jest dyrektorem Instytutu Astronomicznego UWr.

PROF.DR HAB. JANUSZ DROŻDŻYŃSKI
ZAKŁAD TECHNOLOGII CHEMICZNEJ
NA WYDZIALE CHEMII

Urodził się 18 września 1933 roku w Katowicach. W roku 1960 ukończył chemię na Politechnice Wrocławskiej. W trakcie studiów został przyjęty na stanowisko młodszego asystenta w Katedrze Chemii Nieorganicznej Uniwersytetu Wrocławskiego.

Stopień doktora nauk chemicznych otrzymał w 1967r. na podstawie rozprawy pt. *Struktura i spektroskopia uranu (+3) w związkach chemicznych.* Praca ta została wyróżniona nagrodą Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego III stopnia.

Stopień doktora habilitowanego uzyskał w 1980 roku na podstawie pracy pt. *Synteza, spektroskopia i magnetyzm związków uranu (+3).* Praca habilitacyjna została również wyróżniona indywidualną nagrodą Ministra III stopnia.

Na stanowisko docenta został powołany w 1981 r., a od maja 1992r. pracuje na stanowisku profesora nadzwyczajnego Uniwersytetu Wrocławskiego.

Zainteresowania naukowe Profesora dotyczą syntezy, badań struktury oraz własności spektroskopowych i magnetycznych związków pierwiastków 4f i 5f elektronowych. Jest autorem 14 i współautorem 39 prac naukowych.

W 1981r. został zastępcą dyrektora Instytutu Chemii ds. dydaktyki, a w 1987r. prodziekanem Wydziału Matematyki, Fizyki i Chemii. W latach 1981 - 1984 pełnił funkcję sekretarza naukowego oddziału wrocławskiego Polskiego Towarzystwa Chemicznego. Obecnie jest kierownikiem Zakładu Technologii Chemicznej na Wydziale Chemii UWr. Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Chemicznego, European Lanthanide and Actinide Society oraz członkiem Komisji Teorii i Struktury Układów Molekularnych i Skondensowanych oddziału wrocławskiego PAN w kadencji 1996 - 1998, kolegium redakcyjnego Wydawnictwa Uniwersytetu Wrocławskiego oraz przewodniczącym Uniwersyteckiej Komisji Odwoławczej ds. Dyscyplinarnych dla Studentów.

PROF.DR HAB. EDWARD GNIEWEK
INSTYTUT PRAWA CYWILNEGO

Urodził się 8 listopada 1945 roku w Kokuszkach k. Nowego Sącza. W 1968 roku ukończył studia prawnicze na Uniwersytecie Wrocławskim.

Stopień naukowy doktora nauk prawnych uzyskał w 1974 roku na podstawie rozprawy pt. *Nabycie własności nieruchomości rolnych przez posiadaczy*, rozprawę habilitacyjną na temat *Własności osobiste lokali mieszkalnych w prawie polskim* obronił w 1986 r.
W 1987 roku został powołany na stanowisko docenta, od 1991 roku na stanowisko profesora nadzwyczajnego.

Zainteresowania naukowe Profesora koncentrują się wokół zagadnień prawa rzeczowego, dotykają problematyki prawa rolnego, górniczego, wodnego, lokalowego i spółdzielczego, w mniejszym zakresie prawa zobowiązań.

Dorobek Profesora obejmuje 30 prac, w tym 2 monografie, po habilitacji wydał 2 książki o charakterze monograficznym, 14 artykułów i rozpraw oraz 3 glosy.

W latach 1988 - 1990 pełnił funkcję prorektora do spraw studenckich. Od 1991 roku jest kierownikiem Zakładu Prawa Cywilnego i Międzynarodowego Prywatnego.

Za dotychczasowe osiągnięcia naukowe prof. E. Gniewek uzyskał nagrody Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki w 1979 roku za rozprawę doktorską i w 1987 roku za rozprawę habilitacyjną. Wielokrotnie (10 razy) uzyskiwał nagrodę Rektora Uniwersytetu Wrocławskiego za osiągnięcia naukowe i organizacyjne.

PROF.DR HAB. JERZY KRAKOWSKI
INSTYTUT FILOZOFII

Urodził się 25 lutego 1950 roku w Pobiednej. W 1968 roku rozpoczął studia na Wydziale Prawa Uniwersytetu Wrocławskiego, a w 1970 roku równoległe studia na kierunku filozofii. W 1972 roku podjął pracę jako asystent w Instytucie Nauk Społecznych Akademii Rolniczej we Wrocławiu, kontynuując równocześnie studia filozoficzne.

Stopień doktora uzyskał w 1981 roku na podstawie pracy *Model filozoficzny struktury nauki*. Praca doktorska została wyróżniona nagrodą Ministra III stopnia i opublikowana w "Studiach Filozoficznych". Rozprawa habilitacyjna *Mathesis i metafizyka. Studium przełomu kartezjańskiego* była podstawą do uzyskania w 1993 roku stopnia doktora habilitowanego w zakresie filozofii. W 1995 roku prof. J. Krakowski został mianowany na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Instytucie Filozofii UWr.

Zainteresowania naukowe skierował Profesor na relację między historią nauki a historią filozofii, prowadząc badania nad historią filozofii nowożytnej i metodologicznymi podstawami historii filozofii. W ostatnich latach skupił swoje badania na filozofii niemieckiej XIX i XX w., a zwłaszcza nad wpływem twórczości Goethego na myśl filozoficzną.

Prof. Krakowski jest autorem ponad 30 opublikowanych esejów i studiów filozoficznych, w tym 3 książek. Kilka kolejnych tekstów oczekuje na druk w pismach zagranicznych.

Za działalność naukową i dydaktyczną został wyróżniony wieloma nagrodami: Nagrodą Ministra III stopnia (1982 r.), Nagrodą Rektora AR II stopnia (1979, 1980), III stopnia (1975, 1977, 1981, 1988), Nagrodą Rektora Uniwersytetu Poznańskiego III stopnia (1986,1987), Nagrodą Rektora Uniwersytetu Wrocławskiego (II stopnia 1990 r.), 1994 r.

Od 1987 roku pracuje na Uniwersytecie Wrocławskim. W latach 1990-1995 był członkiem senackiej Komisji ds. Rozwoju Kadry. W latach 1991-1995 pełnił funkcję wicedyrektora Instytutu Filozofii Uniwersytetu Wrocławskiego. W 1992 roku został kierownikiem Zakładu Filozofii Współczesnej w Instytucie Filozofii. Od lutego 1995 r. pełni funkcję prorektora do spraw studenckich.

PROF.DR HAB. TERESA KULAK
INSTYTUT HISTORYCZNY

Urodziła się 16 października 1941 roku w Donaborowie k. Kępna.

W latach 1962 - 1967 studiowała historię na Uniwersytecie Wrocławskim. Pracowała w Bibliotece Uniwersyteckiej w latach 1967 - 1968, następnie w Zakładzie Historii Sztuki PAN, w 1970 roku została pracownikiem Instytutu Historycznego Uniwersytetu Wrocławskiego.

W 1975 roku uzyskała stopień doktora nauk historycznych na podstawie pracy pt. *Antypolska propaganda dolnośląskich władz prowincjonalnych w latach 1922 - 1933*. Po jej opublikowaniu w 1982 roku otrzymała nagrodę MEN w kategorii najlepszych prac doktorskich. W 1988 roku odbyła kolokwium habilitacyjne, na podstawie rozprawy pt. *Jan Ludwik Popławski 1854 - 1908. Bibliografia polityczna*, za którą otrzymała w 1990 roku nagrodę MEN. W 1989 roku uzyskała stanowisko docenta, w 1992 roku stanowisko profesora nadzwyczajnego. Zainteresowania badawcze prof. T. Kulak koncentrują się wokół: dziejów Polski XIX i XX wieku, historii ruchu narodowo-demokratycznego na obszarze ziem polskich, dziejów polskiej myśli politycznej XIX i XX wieku, dziejów politycznych, społecznych i narodowych Śląska od 1740 roku po współczesność oraz dziejów Wrocławia, głównie w czasach pruskich, a także badanie nad przeszłością i teraźniejszością naukowego środowiska wrocławskiego.

Dorobek naukowy Profesor obejmuje 3 monografie, 2 wybory źródeł, 63 studia i artykuły, 7 pozycji wydawniczych. W 1984 roku podjęła obowiązki wicedyrektora Instytutu Historycznego do spraw dydaktycznych. Od 1990 roku pełni funkcję kierownika Śląskoznawczego Studium Doktoranckiego przy Wydziale Nauk Historycznych i Pedagogicznych Uniwersytetu Wrocławskiego. Przez trzy kadencje zasiadała w senackiej komisji do spraw wydawnictw uniwersyteckich, pełniąc w ostatnich dwóch latach, 1995 - 1996, funkcję przewodniczącej tej komisji.

PROF.DR HAB.
KRYSTYNA GALON-KUREK
INSTYTUT FILOLOGII SŁOWIAŃSKIEJ

Urodziła się 11 sierpnia 1944 roku w Tomaszowie Mazowieckim. Studia rusycystyczne odbyła na Uniwersytecie Wrocławskim w latach 1962 - 1967.

Rozprawę doktorską pt. *Romantyzm rosyjski w polskich koncepcjach historycznoliterackich do roku 1939* obroniła w 1975 roku, zaś w 1984 roku odbyła kolokwium habilitacyjne na podstawie rozprawy pt. *Nad prozą Michała Lermontowa*.

W 1985 roku otrzymała nominację na stanowisko docenta, w 1991 roku na stanowisko profesora nadzwyczajnego.

W kręgu zainteresowań naukowych prof. K. Galon-Kurek znajdują się studia historycznoliterackie, szczególnie w zakresie prozy Lermontowa i liryki Puszkina, monograficzne studia nad problematyką antropologiczną rosyjskiej prozy sentymentalnej - problematyka prozy Karamzina (łącznie 8 prac) i prozy rosyjskiej drugiej połowy XIX wieku (artykuł o prozie Turgieniewa) oraz praca poświęcona *Obłomowi I.* Gonczarowa, jak również badania nad twórczością Piotra Wiaziemskiego (rezultatem jest książka *Długi zmierzch. Psychobiografia liryczna Piotra Wiaziemskiego*).

Profesor zajęła się także recepcją prozy Lermontowa w dwudziestowiecznej literaturze słowackiej, szczególnie twórczością czeskiego prozaika okresu międzywojennego Vladislava Vančury i te badania zamierza kontynuować.

W latach 1975 - 1987 pełniła funkcję sekretarza naukowego Zespołu Wydawniczego w Instytucie Filologii Słowiańskiej i sekretarza redakcji serii "Slavica Wratislaviensia".

W latach 1990 - 1993 była członkiem kolegium redakcyjnego "Przeglądu Rusycystycznego". Od 1984 roku jest członkiem Wrocławskiego Towarzystwa Naukowego, w kadencji 1987 - 1990 była członkiem Komitetu Słowianoznawstwa PAN oraz Rady Naukowej Instytutu Słowianoznawstwa PAN w Warszawie. Wcześniej uczestniczyła w pracach Sekcji Literatury, Języka i Sztuki PAN AN ZSRR.

Dwukrotnie otrzymała Nagrody Ministra (za pracę doktorską i habilitacyjną), kilkakrotnie była wyróżniona nagrodami Rektora za osiągnięcia naukowe i organizacyjne.

PROF.DR HAB. MARIAN KUTZNER
INSTYTUT HISTORII SZTUKI

Urodził się 31 grudnia 1932 roku w Zbąszyniu. W latach 1951-1955 studiował historię sztuki i początkowo archeologię klasyczną na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu. Praca magisterska pt. *Architektura średniowiecznego opactwa cysterskiego w Lądzie nad Wartą* uzyskała nagrodę w 1957 r na II Ogólnopolskim Konkursie Młodych Historyków Sztuki im. Szczęsnego Dettloffa.

Pracę doktorską pt. *Gotycka architektura Kościoła św. Krzyża we Wrocławiu* obronił w 1965 roku na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu. W 1962 r. został zatrudniony w Katedrze Historii Sztuki Uniwersytetu Wrocławskiego, zaś po uzyskaniu tytułu doktora w roku 1965 przeniósł się do Torunia na tamtejszy Uniwersytet Mikołaja Kopernika.

W 1973 r. został kierownikiem Zakładu Historii Sztuki na Uniwersytecie Toruńskim, po uprzednim przeprowadzeniu w 1969 roku przewodu habilitacyjnego w oparciu o książkę pt. *Cysterska architektura na Śląsku w latach 1200-1330* na Uniwersytecie Adama Mickiewicza Poznaniu. W latach 1981-1982 na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika pełnił funkcję dziekana Wydziału Sztuk Pięknych, zdjęty na wniosek Komitetu Uczelnianego PZPR. W 1983 roku wszczęte było postępowanie o nadanie tytułu profesora nadzwyczajnego - mimo pozytywnych recenzji, wniosek oddalono .

W 1984 roku prof. M. Kutzner przeniósł się do Instytutu Historii Sztuki Uniwersytetu Wrocławskiego, którego był kierownikiem w latach 1986-1989. Stanowisko docenta otrzymał w 1984 roku.

Przedmiotem zainteresowań badawczych prof. M. Kutzera jest sztuka wieków średnich, a w szczególności architektura gotycka. Dorobek naukowy Profesora liczy 81 rozpraw naukowych, z tego pięć wydanych zostało w formie książkowej, a szereg artykułów ukazało się w wydawnictwach obcojęzycznych.

Prof. M. Kutzner zorganizował od podstaw Zakład Historii Sztuki Instytutu Zabytkoznawstwa i Konserwatorstwa Uniwersytetu Toruńskiego. Od 1995 roku w Głogowie prowadzi przy tamtejszym Muzeum przygotowawcze studium doktoranckie. Za osiągnięcia naukowe i dydaktyczne był kilkakrotnie nagradzany przez Rektora Uniwersytetu Mikołaja Kopernika. Współpracuje z Instytutem Sztuki PAN w Warszawie, realizując dla niego kolejne tomy Katalogu Zabytków Sztuki w Polsce, jak i podręcznik "Polskiej Historii Sztuki". Od 1955 roku jest członkiem Stowarzyszenia Historyków Sztuki, od 1976 - Toruńskiego Towarzystwa Naukowego, od 1978 - Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk, od 1986 - Wrocławskiego Towarzystwa Naukowego, a od 1995 - Warburg Gesellschaft zur Erforschung von Burgen und Schlossern. W latach 1978-1990 był członkiem Komitetu Nauk o Sztuce Polskiej Akademii Nauk.

PROF.DR HAB. JERZY PIETRZAK
INSTYTUT HISTORYCZNY

Urodził się 16 lipca 1942 roku w Nowych Skalmierzycach k/ Ostrowa Wlkp. W latach 1960-1963 studiował historię na Uniwersytecie Jagiellońskim. Kontynuował studia na Uniwersytecie Wrocławskim, przejściowo łącząc studiowanie historii ze studiami prawniczymi. W 1966 roku ukończył studia historyczne na Uniwersytecie Wrocławskim. W 1971 r. uzyskał stopień doktora na podstawie rozprawy pt. *Ostrowskie gimnazjum jako dzieło pracy organicznej i ośrodek wychowania narodowego w Wielkim Księstwie Poznańskim (1845-1919).* W 1981 roku otrzymał stopień doktora habilitowanego na podstawie rozprawy pt. *Sejmy z lat 1620, 1621 i 1623.* Stanowisko docenta otrzymał w 1983 roku, profesora nadzwyczajnego - w 1992 roku. Od 1966 roku zatrudniony był w Zakładzie Narodowym im. Ossolińskich - Bibliotece PAN we Wrocławiu, od 1967 roku pracuje w Instytucie Historycznym na Uniwersytecie Wrocławskim.

Zainteresowania naukowe Profesora dotyczą przede wszystkim dziejów politycznych dawnej Rzeczypospolitej, zwłaszcza sejmów w pierwszej połowie XVII w., historii Wielkopolski w XIX i XX w., historii kościoła katolickiego w Polsce w XIX i XX w., prawa konstytucyjnego i procedur parlamentarnych XX w. Dorobek naukowy Profesora obejmuje 3 książki, 1 książkę współautorską, 124 artykuły o charakterze naukowym i inne.

Od 1978 roku przez kilka lat brał udział w tzw. badaniach węzłowych nad dziejami parlamentaryzmu polskiego. Uruchomił i redagował serię wydawniczą pt. "Prace Komisji Konstytucyjnej Senatu RP". Był członkiem Komisji Lokalowej i Bibliotecznej, oraz przez kilka lat był członkiem, a okresowo przewodniczącym, Zespołu Wydawniczego.

Profesor jest członkiem Polskiego Towarzystwa Historycznego, okresowo członkiem Zarządu Wrocławskiego Towarzystwa Miłośników Historii, członkiem Wrocławskiego Towarzystwa Naukowego, członkiem Towarzystwa Miłośników Ossolineum we Wrocławiu, członkiem Komisji Historii Porównawczej Kościołów przy Komitecie Nauk Historycznych PAN, członkiem Rady Naukowej Polskiego Instytutu Kultury Chrześcijańskiej w Rzymie, członkiem, okresowo wiceprezesem, Kaliskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk. Był członkiem Rady Naukowej Zakładu Badań Polonijnych PAN w Poznaniu, członkiem Rady Programowej "Przeglądu Katolickiego" w Warszawie. W latach 1989-1991 był senatorem RP, 1992-1993 - dyrektorem Gabinetu Marszałka Senatu RP, od 1993 - redaktorem naczelnym tygodnika regionalnego "Gazeta Ostrowska", członkiem Zespołu ds. Akcji Katolickiej przy Konferencji Episkopatu Polski w latach 1995-1996. Jest sekretarzem Zarządu Przedstawicielstwa w Polsce Fundacji Jana Pawła II w Państwie Watykańskim.

PROF.DR HAB. EUGENIUSZ ŻABSKI
INSTYTUT SOCJOLOGII

Urodził się 16 grudnia 1940 roku w Warwaryńcach (obecnie Ukraina). W latach 1959-1964 studiował filozofię na Uniwersytecie Wrocławskim. Po ukończeniu studiów pracował we Wrocławskich Zakładach Elektronicznych "Elwro" we Wrocławiu. Od 1969 roku pracuje w Katedrze Logiki i Metodologii Nauk na Uniwersytecie Wrocławskim.

Stopień doktora zdobył w 1975 roku na podstawie pracy *Teorie logiczne pomocne przy formalizacji fragmentów nauk empirycznych*, zaś habilitował się w 1984 roku na podstawie rozprawy pt. *Pięć klas teorii elementarnych charakteryzujących pewne pojęcie nauk empirycznych*. W 1986 roku został zatrudniony na stanowisku docenta, a w 1993 roku uzyskał stanowisko profesora nadzwyczajnego. Od 1 października 1995 roku pracuje w Instytucie Socjologii Uniwersytetu Wrocławskiego.

Zainteresowania naukowe Profesora dotyczą problemu formalizacji różnych teorii nauk empirycznych (do 1986). Do najważniejszych osiągnięć tego okresu zaliczyć można formalizację psychofizycznej teorii Webera-Fechnera, ustalającej związki między przyrostem natężeń bodźców a wzrostem intensywności wrażeń oraz formalizację pewnego fragmentu szczególnej teorii względności. Obecnie Profesor zajmuje się antynomiami logicznymi, do których stosuje logiki nihilistyczne. Bibliografia jego prac naukowych obejmuje 36 pozycji, w tym 22 pozycje po habilitacji.

Za działalność naukową był kilkakrotnie nagradzany, m.in. w 1986 roku indywidualną nagrodą I stopnia Rektora Uniwersytetu Wrocławskiego. W latach 1989-1990 był prodziekanem Wydziału Nauk Społecznych, a w latach 1990-1991 kierownikiem Katedry Logiki i Metodologii Nauk. Od 1969 roku jest członkiem Polskiego Towarzystwa Filozoficznego, przez wiele lat pełnił funkcję sekretarza oddziału wrocławskiego.

Od 1993 roku jest korespondentem "Ruchu Filozoficznego", a od 1994 roku - członkiem Rady Programowej kwartalnika "Filozofia Nauki".

STANOWISKA, UCHWAŁY I APELE

Stanowisko Kolegium Prorektorów Uczelni Wrocławia ds. studenckich i dydaktyki w sprawie "Programu Wrocław 2000 - plus" przyjęte na posiedzeniu w dniu 13 maja 1997 roku.

1) Kolegium Prorektorów Uczelni Wrocławia w znacznym stopniu podziela obawy i wątpliwości zgłaszane na posiedzeniu Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola w dniu 19 marca 1997 r.

2) Przedstawiony na tym posiedzeniu, przez przewodniczącego Zespołu prof. dr. hab. Jana Waszkiewicza, dokument pt. "Ogólna sytuacja gospodarcza i polityczna" naszym zdaniem, w sposób niedopuszczalny, pomija fakt istnienia we Wrocławiu kilkunastu uczelni wyższych i instytutów PAN, zatrudniających kilka tysięcy wysokiej klasy uczonych i kształcących ponad 50 tysięcy studentów.

3) Słabe oddziaływanie Wrocławia jako metropolii w makroregionie południowo-zachodnim, potwierdzają wyniki badań opublikowanych przez MEN przed kilkoma miesiącami. Stosunek liczby studentów "miejscowych" do "przyjezdnych" sytuuje Wrocław na odległej pozycji wśród dużych ośrodków akademickich. Jedną z przyczyn tego stanu rzeczy może być mała atrakcyjność miasta, wynikająca z błędnych koncepcji jego rozwoju.

4) W pełni doceniając dotychczasowy wkład pracy przedstawicieli środowiska naukowego (prof.dr hab. Andrzej Baborski i prof.dr hab. Ryszard Rogala) w działalności Biura Rozwoju Wrocławia uważamy, że istnieje pilna konieczność instytucjonalnego włączenia się przedstawicieli uczelni wrocławskich do dalszych prac tego Biura.

5) Za szczególnie pilne i ważne uważamy dostrzeżenie stanu istniejącego i określenie perspektyw rozwoju środowiska naukowego w realizacji celu 4: Rozwój funkcji miejskich Wrocławia jako metropolii - regionalnego centrum decyzji administracyjnych oraz ważnego ośrodka wymiany dóbr, usług i idei oraz programu 9: Działania na rzecz przywrócenia i rozwinięcia metropolitalnych funkcji Wrocławia.

6) Zwracamy się z apelem do Kolegium Rektorów Wrocławia i Opola o podjęcie energicznych działań we wskazanych przez nas kierunkach. Ze swej strony deklarujemy daleko idącą pomoc merytoryczną i możliwość utworzenia doraźnego zespołu, który aktywnie włączy się do współpracy z Biurem Rozwoju Wrocławia.

Przewodniczący Kolegium
Dr hab.prof.nadzw. Marian Rojek

Uchwała Senatu Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 14 maja 1997r.

Senat Uniwersytetu Warszawskiego wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu spadku nakładów realnych na działalność naukową i dydaktyczną w 1997 r.

Przyznanie zbyt małej dotacji na działalność dydaktyczną Uniwersytetu Warszawskiego spowodowało napięcie w środowisku akademickim.

Zmniejszenie środków na płace o ponad dwa procent w stosunku do zaciągniętych zobowiązań powoduje, że jedyna w tym roku podwyżka płac pracowników Uczelni będzie niższa od prognozowanej inflacji. Zredukuje to ubiegłoroczną poprawę sytuacji materialnej środowiska i będzie sprzyjało dalszemu odchodzeniu młodych pracowników nauki z Uniwersytetu Warszawskiego, co pogłębi lukę pokoleniową występującą już na niektórych wydziałach. Według posiadanych przez nas informacji, w podobnej sytuacji znalazły się wszystkie polskie uczelnie państwowe.

Spadek realnego poziomu dotacji dydaktycznej przy równoczesnym obniżeniu realnych środków na działalność statutową i badania własne Uczelni świadczy o niedocenianiu przez Rząd i Parlament Rzeczypospolitej Polskiej jednego z najważniejszych obowiązków współczesnego państwa, jakim jest kształcenie przyszłych pokoleń.

Przewodniczący Senatu Uniwersytetu Warszawskiego
prof.dr hab. Włodzimierz Siwiński

Uchwała Senatu Uniwersytetu Jagiellońskiego z dnia 28 maja 1997r.

Senat Uniwersytetu Jagiellońskiego wyraża głęboki niepokój z powodu kolejnego już w ostatnich latach obniżenia realnych nakładów na działalność naukową i dydaktyczną uczelni wyższych w 1997 roku.

Zeszłoroczne podwyżki wynagrodzeń pracowników szkół wyższych wzbudziły w środowisku akademickim nadzieję na

poprawę sytuacji finansowej i zmianę dotychczasowej polityki edukacyjnej Państwa.

Tymczasem realizowany obecnie budżet przynosi nie tylko zmniejszenie środków na działalność statutową i badania własne uczelni ale również spadek dotacji dydaktycznej oraz poziomu płac w stosunku do prognozowanej inflacji.

Uważamy, że takie decyzje są wyjątkowo krótkowzroczne, stanowią poważne zagrożenie dla funkcjonowania szkolnictwa wyższego i wywołują szereg innych negatywnych skutków; szczególnie boleśnie odczuwany jest odpływ młodej kadry i brak nowych inwestycji.

Oczekujemy, że w budżecie Państwa na rok 1998 zostanie uwzględnione zwiększenie nakładów na działalność dydaktyczną i badawczą szkół wyższych zgodnie z rezolucją Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 13 października 1995 r.

Rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego
Prof.dr hab. Aleksander Koj

Stanowisko Krajowej Sekcji Nauki NSZZ "Solidarność" z dn. 10 maja 1997r. w sprawie budżetu państwa na rok 1998 (fragmenty).

Wielkość środków przeznaczonych przez władze państwowe na rozwój nauki i edukacji jest świadectwem ich troski o przyszły rozwój społeczeństwa i o jego pozycję wśród innych narodów. Lekceważenie problemów nauki i edukacji przez kolejne rządy w naszym kraju doprowadziły do głębokiego kryzysu obu tych dziedzin. Główną i bezpośrednią tego przyczyną jest drastycznie niski poziom ich finansowania.

Rezolucja Sejmu z 1995 roku o niezbędnych nakładach budżetowych na naukę w wysokości 1% PKB oraz na szkolnictwo wyższe w wysokości 2% PKB pozostała pustą deklaracją bez żadnych konkretnych skutków. Udział tych dziedzin w PKN na rok 1997 wynosi odpowiednio 0,51% i 0,86%. Jest to mniej niż połowa środków, które postulował Sejm na ten rok we wspomnianej Rezolucji. Nasze dotychczasowe stanowisko w sprawie budżetu państwa jest nadal w pełni aktualne: trzeba podnieść w ciągu najbliższych lat poziom finansowania nauki do 2% PKB, a szkolnictwa wyższego do 3% PKB.

W stosunku do budżetu państwa na rok 1998 zgłaszamy następujące postulaty, które uważamy za najważniejsze:

1. Nakłady na naukę powinny osiągnąć wysokość 1,2% PKB.
2. Nakłady na szkolnictwo wyższe powinny wynosić 2% PKB.
3. Płace pracowników naukowych i naukowo-dydaktycznych powinny kształtować się następująco:
   średnia płaca asystenta co najmniej równa średniej płacy w sektorze przedsiębiorstw,
   średnia płaca adiunkta - dwukrotnie wyższa,
   średnia płaca profesora - trzykrotnie wyższa.

Dotyczy to pracowników zatrudnionych w wyższych uczelniach, w jednostkach badawczo-rozwojowych oraz w instytutach PAN. Płace pracowników zatrudnionych na pozostałych stanowiskach w tych instytucjach powinny być ustalone odpowiednio do ich kwalifikacji z uwzględnieniem powyższej skali.

4. Limit płac w wyższych uczelniach powinien znajdować pełne pokrycie w środkach budżetowych.
5. Konieczne jest przeznaczenie znacznych środków na wydatki inwestycyjne: na budowę nowych pomieszczeń do pracy oraz obiektów socjalnych, w szczególności na budowę domów studenckich, a także na aparaturę naukową i wyposażenie na potrzeby dydaktyki.
6. warunkiem utrzymania zwiększonego naboru studentów jest zasadniczy wzrost środków na niezbędną dla nich pomoc materialną, przede wszystkim w postaci stypendiów.
7. Należy przeznaczyć odpowiednie dodatkowe środki na restrukturyzację jednostek badawczo-rozwojowych i ich dostosowanie do strategii i polityki naukowej oraz sytuacji gospodarczej i nowej struktury własności podmiotów gospodarczych.
8. W przypadku powołania nowych państwowych wyższych uczelni o profilu zawodowym, należy przeznaczyć na to dodatkowe środki z budżetu państwa, tak aby odbyło się to bez szkody dla finansowania istniejących uczelni.
9. Należy wzmocnić działania i system zachęt ekonomicznych skłaniających przedsiębiorstwa do korzystania z dorobku naukowego i technologicznego polskich placówek naukowych i uczelni oraz inwestowania w naukę.

Kryzysu, w jakim znajduje się obecnie polska nauka i szkolnictwo wyższe, tolerować nie możemy, gdyż grozi on poważnymi konsekwencjami. Wyrażamy nasz stanowczy protest wobec bezczynności władz państwowych i braku ich woli, aby rozwiązać ten podstawowy dla przyszłości kraju problem.

Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki NSZZ "Solidarność"
Janusz Sobieszczański

Apel Wrocławskiej Międzyuczelnianej Fundacji "PRO HOMINE" na rzecz emerytów i osób niepełnosprawnych. Do pracowników wrocławskich wyższych uczelni.

Wrocławska Międzyuczelniana Fundacja "PRO HOMINE", założona przez Rektorów i Związki Zawodowe Wyższych Uczelni miasta Wrocławia, działająca na rzecz emerytów, rencistów i osób niepełnosprawnych środowiska akademickiego naszego miasta przystępuje do budowy Ośrodka dla Seniorów we Wrocławiu przy ul. Olszewskiego 23. Jego mieszkańcy będą mieli zapewnioną wszechstronną pomoc i opiekę, a jednocześnie będą mogli prowadzić niezależne życie w swoich własnych, niewielkich mieszkaniach. Podobne środowiskowe ośrodki funkcjonują już w kraju. Przykładem jest znany Dom Artystów Weteranów Scen Polskich w Skolimowie, który dofinansowują pracujący aktorzy.

Politechnika Wrocławska i Akademia Rolnicza ofiarowały pod budowę ośrodka działkę budowlaną o powierzchni około 7000 m^2. Ośrodek będzie składał się z części mieszkalnej finansowanej przez przyszłych jego mieszkańców oraz części socjalno-rehabilitacyjnej, przeznaczonej nie tylko dla mieszkańców Ośrodka, ale również dla pozostałych emerytów wrocławskich wyższych uczelni.

Czas biegnie nieuchronnie i każdego pracownika czeka wiek emerytalny, a wraz z nim przyjść może niesprawność fizyczna, a często uciążliwe choroby.

W Ośrodku Fundacja pragnie zapewnić niezbędną opiekę lekarską i rehabilitacyjną możliwie szerokiemu gronu obecnych i przyszłych emerytów i rencistów. Z części rehabilitacyjnej będą mogli korzystać również pracownicy uczelni, dla których rehabilitacja ruchowa stanie się koniecznością.

Przez wiele lat pracownicy uczelni zasilali Narodowy Fundusz Ochrony Zdrowia. Niektórym składki potrącane są nadal. Teraz te pieniądze można przeznaczyć na bliższe, służącym nam samym cele.

Fundacja zwraca się z gorącą prośbą do wszystkich pracowników wrocławskich uczelni, by wsparli finansowo powstanie w Ośrodku dla Seniorów dobrze zorganizowanej części socjalno-rehabilitacyjnej, deklarując na ten cel niewielkie kwoty potrącane co miesiąc z wynagrodzenia. Kwoty te, stanowiące około 0,5% wynagrodzenia, składane przez dłuższy czas przez wiele osób, pozwolą wybudować i zorganizować ośrodek na europejskim poziomie.

Zostały już stworzone zręby organizacyjno-prawne do zbudowania Ośrodka. Teraz dla realizacji wspólnego celu konieczne jest wsparcie finansowe całego środowiska akademickiego. Wsparcie to stanowić będzie wyraz solidarności i integracji środowiska akademickiego miasta Wrocławia.

Siedziba Wrocławskiej Międzyuczelnianej
Fundacji "PRO HOMINE"
pok. 5 w budynku D-5 Politechniki Wrocławskiej
tel. 320-22-83

KANDYDACI NA STUDIA STACJONARNE W UWr W ROKU AKADEMICKIM 1997/98r.

na dzień 20.06.1997r.

Kierunek, specjalność	Studia stacjonarne	Liczba kandydatów	Liczba kandydatów na jedno miejsce
filologia polska	150	335	2,2
studia mgr uzupełniające	40	40	1
filologia polska - specjalność dziennikarska	30	280	9,3
bibliotekoznawstwo i informacja nauk.-tech.	50	78	1,6
filologia angielska	60	354	5,9
studia mgr uzupełniające	65	105	1,6
filologia germańska	60	282	4,7
studia mgr uzupełniające	wszyscy studenci III roku studiów po zdaniu egz. licencjackiego	211	-
filologia romańska - profil francuski	75	116	1,5
studia mgr uzupełniające	60	95	1,6
filologia romańska - profil hiszpański	25	104	4,2
filologia słowiańska	75	90	1,2
filologia klasyczna	20	12	0,6
filologia niderlandzka	20	56	2,8
archeologia	30 + 3 ws	134	4,5
etnologia	20 + 2 ws	40	2
historia sztuki	25	91	3,6
historia	75	206	2,7
kulturoznawstwo	40 + 3 ws	163	4
pedagogika:	75	238	3,2
studia mgr uzupełniające	25	45	1,8
psychologia	60	278	4,6
filozofia	50 + 5 ws	188	3,8
politologia i nauki społ.	90	367	4
socjologia	70	258	3,7
administracja	150	407	2,7
prawo	250	1.789	7,2
prawo Uniwersytet Europejski "Viadrina" w Frankfurcie nad Odrą	70	210	3
biologia	120 + 10 ws	299	2,5
biotechnologia	35 + 5 ws	105	3
geografia	85 + 9 ws	278	3,3
geologia	80	63	0,8
ochrona środowiska	50 + 5 ws	202	4
matematyka - 5-letnia	250	216	0,9
informatyka	100	217	2,2
astronomia	30	20	0,7
fizyka	180	37	0,2
chemia: - podstawowa,	155	56	0,4
- środowiska,	90	47	0,5
- chemia z fizyką,	30	-	-
pedagogika: specj. nauczyciel dziecka młodszego,	3 ws 30	117	3,9
specj. wychowawca placówek opiekuńczych	30	49	1,6
RAZEM:	3.025 + 45 ws	8.278	2,7

ws - wolni słuchacze, źródło: Dział Nauczania

Z PRASY ...

RODY UCZONE

Przodkowie Sobczyków

Bohaterka rodzinnej opowieści, pani dr Anna Sucharda-Sobczyk, jest zarazem tej opowieści autorką, gdyż, zagłębiwszy się kilka lat temu w archiwalia, przesiadując długie godziny w Ossolineum, wydobyła na światło dzienne i uczyniła tematem rozmów domowych długie, mało znane dzieje przodków swoich oraz swego męża, Lucjana Sobczyka, profesora Wydziału Chemii Uniwersytetu Wrocławskiego, członka PAN.

Ojciec i chemia

Pradziadkowie po mieczu (wszystko jest spisane porządnie w kilkusetstronicowej już kronice, prowadzonej przez Hankę - Annę Suchard-Sobczyk) byli czesko-niemieckimi kolonistami wyznania ewangelickiego. Umarli wcześnie, kilkoro dzieci "rozebrała" rodzina. Dwoje zostało w Polsce. Syn, Edward, zapoczątkował tradycję ściśle już naukową, choć on także łączył służbę Ojczyźnie na tym najbardziej umiłowanym polu własnych badań, z działaniem szerszym - na rzecz organizacji nauki w Drugiej Rzeczypospolitej, rozwijania oświaty, urządzania laboratoriów i bibliotek, skupiania ludzi o wybitnych umysłach i szerokich horyzontach wokół tych przedsięwzięć. Urodzony w roku 1981, studiował chemię w Politechnice Lwowskiej. W roku 1923 został profesorem zwyczajnym Wydziału Rolniczo-Lasowego, w trzy lata później objął na Wydziale Chemicznym PL Katedrę Chemii Ogólnej, która stała się jego warsztatem naukowym na dalsze lata niepodległości. W dorobku ma wiele prac pionierskich w dziejach chemii oraz technologii chemicznej. Był członkiem i założycielem Polskiego Towarzystwa Chemicznego, prezesował mu w latach 1932-34. Był także członkiem przybranym Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, rzeczywistym Akademii Nauk Technicznych i członkiem korespondentem PAU. Kadencję rektorską w Politechnice Lwowskiej przerwała mu wojna. Wyrok historii, zapisany przez zwycięskie mocarstwa w traktacie jałtańskim, przeniósł prof. Suchardę na zachodni kraniec ojczyzny. We Wrocławiu został prorektorem politechniki jeszcze nie rozdzielonej z uniwersytetem. Zmarł w roku 1947, mając 56 lat. Nie dożył czasu, kiedy wszystkie tu wymienione samorządne organizacje uczonych zostały rozwiązane przez powojenne władze.

Córka nie miała żadnych wątpliwości, że będzie studiowała chemię, chociaż w domu o chemii nie rozmawiano, a ojciec nawet nie miał biurka, bowiem pracował tylko w politechnice, bywając tam codziennie, także w niedziele. Wtedy zabierał ze sobą małą Hanię, która bobrowała po lwowskich laboratoriach. Asystenci zaś, aby sprawić przyjemność mistrzowi, wydmuchiwali dla niej bańki że szkła i rozmaite figurki. W domu, prowadzonym przez panią Suchardową "serdecznie i elegancko", jak to określił ktoś z bywających tam, gromadzili się ludzie wybitni o rozmaitych zainteresowaniach, czyniąc zeń ośrodek myśli i kultury umysłowej. Wnuczka, Katarzyna Sobczyk, od wielu lat mieszkająca w Ameryce, także ukończyła studia chemiczne i, jak twierdzi jej matka, gdyby znów miała wybierać, wahałaby się między chemią i...ASP. Ojciec, prof. Lucjan Sobczyk, myślał poważnie o ...muzykologii, a słuchanie muzyki jest do dzisiaj kultywowaną tradycją.

Ważnym rysem wrocławskiego domu, było pielęgnowanie "lwowskości", naturalnie zaraz po wojnie, ale trwałe i przeniesione za ocean czy raczej tam obudzone. Młode pokolenie Sobczyków zrazu nie ulegało matczynym sentymentom, traktując ciekawość dziejów rodzinno-ojczystych i celebrację lwowskich zwyczajów jedynie jak sentymenty i tęsknoty. W pewnym momencie obudziła się w Kaśce dzika miłość do Lwowa, a teraz mój zięć, Amerykanin pochodzenia japońskiego, pokazuje mi na planie, gdzie we Lwowie mieszkałam.

Wedle relacji państwa Sobczyków, wszystkie przyjaźnie zawiązywane w rodzinnym domu Hanki zdały egzamin, wiele nawiązało się po długiej, czasem spowodowanej wojną, przerwie. Pytałam Hankę, czy sama starała się odtworzyć klimat tamtego domu we własnym, wrocławskim. Tak, ale nie w pełni się to udaje. Inne czasy, inne tempo życia, inny Lutek, nie tak towarzyski, jak ojciec, pani domu zawsze zapracowana, gdyż wiele lat prowadziła w Politechnice Wrocławskiej Laboratorium Centralne Wydziału Chemicznego, co - jak powiada - dawało jej więcej satysfakcji niż osiąganie stopni naukowych oraz poczucie, że w tym miejscu i w tej roli jest ceniona przez zespół współpracowników.

Lucjan Sobczyk - znów chemia

Profesor Lucjan Sobczyk w dniu immatrykulacji nie wiedział, że otrzymuje indeks z rąk przyszłego teścia, nie myślał też wtedy o karierze naukowej. Niebawem miała się ona rozpocząć, a z czasem wypełnić licznymi publikacjami, dużym zastępem uczniów, współpracą ze znakomitymi badaczami z różnych krajów, wyróżnieniami polskimi i zagranicznymi, członkostwem PAN, a także pracą na rozmaitych szczeblach samorządu akademickiego. W dniu podpisania sierpniowych porozumień 1980 roku spotkaliśmy się w jego prorektorskim gabinecie w Uniwersytecie Wrocławskim w gronie innych jeszcze przedstawicieli środowiska naukowego, aby rozmawiać o nowej sytuacji Polski i zadaniach tego środowiska. Zapis tamtej rozmowy opublikowałam.

Ojciec profesora był osadnikiem wojskowym. Za udział w wojnie bolszewickiej 1920 roku otrzymał gospodarstwo na kresach wschodnich. Rodzina niewiele lat tam przeżyła, gdyż do szkoły było kilka kilometrów, a rodzice, sami niewykształceni, koniecznie chcieli, by dzieci się uczyły. Zmieniali kilkakroć miejsce zamieszkania, borykając się z biedą. Lucjan mało chodził do szkoły, podczas okupacji uczył się na tajnych kompletach, zaraz po wojnie - rok w szkole wieczorowej. Hanka mówi, że jak mąż pójdzie na emeryturę, to będzie miał przepracowane 54 lata. On sam nie czuje, jak inni w jego położeniu, wdzięczności dla PRL za możliwość kształcenia się, gdyż tę uzyskał dzięki własnej ciężkiej pracy.

Na trzecim roku studiów chemicznych zaczął pracę naukową, został asystentem - i tak to człowieka wciągnęło. Po studiach przypadek, jak to sam określa, sprawił, że wysłano go na aspiranturę (tak nazywały się w latach 50. studia doktoranckie) do Moskwy, do wybitnego fizyko-chemika rosyjskiego, prof. Jakuba Syrkina, co mogło wówczas dziwić, jako że prof. Syrkin był źle widziany przez władze. Prof. Sobczyk wspomina go jako niezwykle interesującego intelektualnie człowieka. W moskiewskim laboratorium z początku wszyscy się wszystkich bali, z czasem nawiązały się trwające do dzisiaj przyjaźnie. Hanka nigdy nie spotkała się z mistrzem swego męża, choć pisywali do siebie, ale oboje byli na jego grobie, żałośnie zaniedbanym.

Po aspiranturze Lucjan Sobczyk wrócił na Uniwersytet Wrocławski i zorganizował tam Katedrę Chemii Fizycznej. Wspominając, znów mówi o szczęśliwym przypadku, który sprawił, że podczas krótkich pobytów w krajach zachodnich, m.in. w Wielkiej Brytanii, spotkał uczonych, którzy "zajmowali" się nauką nie dla kariery, a z wewnętrznej potrzeby.

Jan Sobczyk - fizyka

Przysłuchując się najpierw mojej rozmowie z rodzicami, dr Jan Sobczyk włączył się w nią stwierdzeniem, że przodkowie, genealogia, historia, którą mama teraz odkopuje w Ossolineum, to dla niego trochę abstrakcja. W dorosłe życie wchodził nieco zbuntowany przeciwko rodzicom, jednak - jak uważa - nie przekraczając młodzieńczej normy. W latach 70. zaangażował się mocno w opozycję demokratyczną, nawiązując do wątków rodzinnej tradycji. Było to w czasie studiów na fizyce, którą wybrał ku radości ojca, przyznając się, że zawsze wyżej stawiał fizykę niż chemię. Dzisiaj wybrałby może...teologię. Nie miał wątpliwości, że kariera akademicka jest czymś naturalnym i najlepszym - to przekonanie wyniósł z domu. Jest wierny temu wątkowi tradycji, jakkolwiek mówi, że dopuszczał się zdrad wobec fizyki i uczelni. Pierwszy raz w roku 1981, kiedy przerwał studia doktoranckie, przechodząc do pracy w "Solidarności", aby redagować biuletyn "Z dnia na dzień". Przerwę przedłużyło dziesięć miesięcy internowania. Ale fizyka wybaczyła mi zdradę - powiada dzisiaj

dr Jan Sobczyk. Prostuję nieco jego słowa, przypominając wszystkich tych rodzinnych powstańców-zesłańców, peowiaków, którzy porzucając intelektualne zajęcia szli na wezwanie Ojczyzny. W roku 1989 była działalność w Komitetach Obywatelskich, ale bez pokusy zajmowania stanowisk i porzucenia fizyki, zatem do "zdrady głównej" nie doszło. Wątek obywatelski, tak go nazwijmy, trwa w postaci działania w Partii Konserwatywnej.

Prawdy proponowanej nam przez chrześcijaństwo nie da się udowodnić z mocą podobną do tej, która przekonuje nas o prawdziwości prawa Pitagorasa. Nie oznacza to jednak, że jest nam niedostępna. Przytaczam fragment jednego z felietonów Jana Sobczyka, publikowanych w dzienniku wrocławskim pod tytułem *Bliżej apokryfu*, gdyż pisanie jest jego "ścieżką obok drogi". Wzięło się z nieukontentowania kazaniami , jakich słuchał, a spodobało...Ojcu Świętemu, któremu felietony przesłał profesor fizyki z Krakowa, Jerzy Janik.

Na drodze głównej, tj. w badaniach z zakresu fizyki teoretycznej, czuje, jak powiada, dyskomfort z dwóch powodów. Pierwszy to małe zainteresowanie młodzieży tą dziedziną wiedzy (prof. Lucjan Sobczyk mówi, że nawet dla kilku naprawdę zdolnych, zainteresowanych studentów warto się trudzić). Drugie niemiłe poczucie wynika z oddalenia tego, co się robi w pracowni, od świata realnego. Stąd pewnie działalność publiczna i pisanie dla szerszego grona odbiorców niż to, które czyta prace naukowe.

Przyjemność pracy nie rutynowej, poznawania ciągle czegoś nowego, nawiązywania "przyjaźni intelektualnych" muszą rekompensować wymienione niedostatki, skoro cała rodzina Sobczyków (żona Janka, Zofia, też jest fizykiem) zajmuje się nauką. Pan profesor z nadzieją w głosie opowiada o zainteresowaniach i cechach znamionujących talenty w naukach ścisłych jego wnuków, którzy mają jeszcze wiele czasu do rozpoczęcia dorosłego życia.

Rozmowy domowe

Przy ulicy Smoluchowskiego we Wrocławiu, bardzo blisko politechniki, mieszkają w dużym, ocalałym z wojny, mieszkaniu trzy pokolenia rodziny moich bohaterów. Nieczęste to dzisiaj, może szczególnie rzadkie w takich właśnie rodzinach, gdzie wszyscy intensywnie pracują umysłowo. Hanka powtarza, że dom był u niej zawsze na ważnym miejscu, ale mogło tak być dlatego, że miała to ukochane laboratorium, dające satysfakcję i radość. Opublikowali z mężem kilka wspólnych prac. Inaczej niż za jej dzieciństwa - w domu rozmawiano o chemii i o fizyce, choć nie wyłącznie. Rozmawiano, i teraz się rozmawia, o tych "kierunkach nie wybranych kiedyś", a obecnych we wspólnej ciekawości. Od pewnego czasu rozmawia się także o historii, w której utkwiła głęboko pani domu, dzieci zaś przestały odnosić się do tych jej pasji ironicznie. Tropią wszyscy osobliwe sekwencje powtarzających się wątków : służby Ojczyźnie, zdobywania wiedzy, przekazywania tego, do czego się samemu doszło, co się uznało za ważne - w zmiennych historycznych sytuacjach, w kolejnych biografiach.

Model wychowania następnych pokoleń się powtarza: Nie śpiewało się pieśni patriotycznych, nie czytało powiastek o Marszałku, a skądś było wiadomo jak należy się zachowywać.

Fragm. artykułu Magdaleny Bajer, Forum Akademickie nr 4.

ODESZLI NA ZAWSZE

Dr Jerzy Szczepkowicz
(25.04.1940 - 6.01.1997)
zginął tragicznie

Absolwent matematyki Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Starszy specjalista naukowo-techniczny w Instytucie Informatyki Uniwersytetu Wrocławskiego, w latach 1975 - 1982 kierownik Zakładu Metod Programowania w Instytucie Informatyki, w latach 1983 - 1986 wykładowca informatyki w Yarmouk University /Jordania/. Zginął w wypadku ulicznym we Wrocławiu.

Doc.dr hab. Zofia Kozikowska
(15.02.1915 - 20.05.1997)

Absolwentka Uniwersytetu im. Jana Kazimierza we Lwowie, pracownik naukowy Politechniki Lwowskiej, współtwórca i wieloletni pracownik Muzeum Przyrodniczego Uniwersytetu Wrocławskiego, ekspert ichtiologii w międzywydziałowej organizacji FAO, członek wielu towarzystw naukowych polskich i zagranicznych, przewodnicząca wrocławskiego oddziału Polskiego Towarzystwa Zoologicznego (1973 - 1980).
Żołnierz AK Okręgu Lwowskiego w latach 1942 - 1945. Więzień sowieckich łagrów.

PRZEGLĄD UNIWERSYTECKI
Pismo Uniwersytetu Wrocławskiego

Redaktor: Kazimiera Dąbrowska, e-mail:kada@adm.uni.wroc.pl
Adres Redakcji: pl.Uniwersytecki 1, 50-137 Wrocław, tel. 402-212, fax 402-232
Przygotowanie do druku i druk: VOLUMEN, ul.Różyckiego 14, 51-612 Wrocław
tel. 0601 70-36-10